

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Οι αναγνώστες και ο δημόσιος διάλογος

Φίλοι μας, Συμπληρώθηκε ήδη ένας χρόνος προσπάθειας να αλλάξουμε προς το καλύτερο το στυλ και το ύφος της εφημερίδας, να την κάνουμε πιο καλαίσθητη, πιο συγκροτημένη, πιο ανοικτή στους συμπολίτες μας, πιο χρήσιμη. Στη διάρκεια αυτής της χρονιάς η εφημερίδα φιλοξένησε πολλά «εντυπωσιακά» άρθρα (2 Αγχιαλίτες στην ψηλότερη κορυφή της Αφρικής π.χ.), αρκετά λαογραφικά στοιχεία της Αγχιάλου και πολλά νέα της μέσω των δελτίων Τύπου του Δήμου και των Συλλόγων που δραστηριοποιούνται τοπικά στη Νέα Αγχιάλο (Φιλοπρόσδος Γυναικών, Ορειβατικός, κ.λπ.). Και βέβαια τη δράση του συλλόγου μας (χορός της Νέας Αγχιάλου, Έκδοση βιβλίου με αφορμή τα 100 χρόνια από το Ολοκαύτωμα, Ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο κ.λπ.). Εκεί που πιστεύω υστερεί η εφημερίδα είναι στο θέμα των άρθρων άποψης, παρέμβασης κ.λπ. Και σ' αυτό το θέμα δεν νομίζω ότι φταίει η συντακτική ομάδα αλλά αυτή η περιεργή στάση των συμπολιτών μας να μην στέλνουν τέτοιου είδους άρθρα. Η εφημερίδα υπάρχει και είναι ανοικτή σε απόψεις. Οι συμπολίτες μας άραγε γιατί δεν θέλουν τυπωμένη με την υπογραφή τους την άποψή τους; Δεν μπορεί όλη η ζωή τους να είναι τέλεια. Σίγουρα υπάρχουν θέματα της κοινωνικής και ευρύτερα της ζωής που τους απασχολούν. Τα κοινά είναι ένα θέμα που δεν τους απασχολεί καθόλου; Σίγουρα αυτό δεν ισχύει. Μεταξύ μας πάντα σχολιάζουμε τους πολιτικούς, τους δημοτικούς άρχοντες, την κοινωνική ζωή, όταν όμως πρέπει να καθίσουμε και να γράψουμε συγκροτημένα τότε το αποφεύγουμε συστηματικά. Ούτε όσες και όσοι ασχολούνται μέσω κάποιας θέσης με τα κοινά (Δημοτικοί σύμβουλοι, συμπολίτευση και αντιπολίτευση) έχουν κάνει κάποια παρέμβαση μέσω της εφημερίδας μας για θέματα τοπικού ενδιαφέροντος και ας ήταν προεκλογική η προηγούμενη χρονιά. Η παρέμβασή μας μέσω της δημοσίευσης μελέτης για το παλιό οιοποειό έμεινε επίσημα ασχολίαστη και από τη συμπολίτευση και από την αντιπολίτευση.

Αυτές οι γραμμές, θέλω να τονίσω δεν γράφονται με σκοπό οποιαδήποτε κριτική αλλά μόνο σαν ένα έναυσμα για να συζητηθούν και να βγουν από την αφάνεια όλα εκείνα τα θέματα που αφορούν και επηρεάζουν την καθημερινή και κοινωνική μας ζωή γενικότερα. Το «βήμα του πολίτη» εγκαινιάζεται «ξανά» σ' αυτό το φύλλο και σας καλούμε σε κάθε φύλλο να πλημμυρίζει την εφημερίδα με απόψεις, προτάσεις, κριτική για οτιδήποτε σας αφορά προσωπικά ή τη δημόσια ζωή της Αγχιάλου. (Θα πρέπει βέβαια να είναι σε κάποια λογική μη στενά κομματική και σε μέγεθος λογικό).

Γιατί ο δημόσιος λόγος και διάλογος είναι αυτός που έχει αξία και λαμβάνεται υπόψη και όχι ο ιδιωτικός διότι αυτός εμφανίζει τα προβλήματα στην πραγματική τους διάσταση και δεν τα κουκουλώνει. Οι πολίτες που έχουν λόγο και τον διατυπώνουν δημόσια είναι εκείνοι που πάνε μια κοινωνία μπροστά γιατί ο λόγος φέρνει άλλο λόγο και η πρόταση μια βελτιωμένη ή καλύτερη πρόταση, έτσι ώστε η Αγχιάλος να γίνει γνωστή για τα σημαντικά και καλά που γίνονται και όχι μόνο για δυσάρεστα (όπως το πρόσφατο φονικό ή οι σεισμοί του '80).

Περιμένουμε λοιπόν τα άρθρα και τις παρατηρήσεις και κριτικές σας για το περιεχόμενο της εφημερίδας γιατί οι τελικοί κριτές είστε εσείς!

Καλό Πάσχα

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» εύχεται σε όλους τους Αγχιαλίτες ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

Το μήνυμα της ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ του ΚΥΡΙΟΥ ας λειτουργήσει θετικά σε όλους μας ανεβάζοντας σε πολύ υψηλότερα επίπεδα το ήθος, το πνεύμα και την πίστη μας!

ΜΕΤΑ ΤΑ «100 ΧΡΟΝΙΑ» ΠΩΣ ΠΡΟΧΩΡΕΣΤΕ

Η επόμενη μέρα

Με τον αποχαιρετισμό του 2006 και την είσοδο της φετινής χρονιάς, ένας γλυκός και συνάμα ύπουλος κίνδυνος παραμονεύει στην Αγχιάλό μας. Μία σαγηνευτική φωνή μας ψιθυρίζει: «Μπράβο, τα πήγατε καλά με τις εκδηλώσεις για τα 100 χρόνια από το Ολοκαύτωμα. Τώρα καθίστε και χαλαρώστε».

Το αποτέλεσμα της φωνής αυτής πολλαπλασιάζεται επικίνδυνα και από τους τρεις παρακάτω παράγοντες:

Πρώτα - πρώτα από την φυσιολογική κόπωση τόσο των διοργανωτών όσο και των ανθρώπων που τις παρακολούθησαν.

Δεύτερον από τη διαπίστωση εκ των υστέρων για πολλοστή φορά παραλείψεων που έγιναν και που σφειλονται σε μεγάλο βαθμό στην έλλειψη οργανωμένης προπαρασκευής, στην ενημέρωση των εκδηλώσεων και στην αδυναμία συνεργασίας και συντονισμού (... όταν επιτέλους η επιστήμη θα καταφέρει να μας απαλλάξει από αυτά τα Ελληνικά

γονίδια θα της είμαστε ισοβίως ευγνώμονες).

Τέλος, από την πικρία και το αίσθημα μοναξιάς που νιώθουμε όλοι μας από την κατώτερη της αναμενόμενης συμμετοχής των ανθρώπων, οι οποίοι παλεύοντας σκληρά τον καθημερινό αγώνα της επιβίωσης δεν διακρίνουν παρά μόνο όταν φθάσουν σε απόσταση αναπνοής, το βάραθρο της λήθης, της ιστορίας και της παράδοσης προς το οποίο κατευθύνονται.

Συναισθανόμενοι, λοιπόν, όλα αυτά οι δημοτικοί άρχοντες (συνεπικουρούμενοι από τον ούριο άνεμο της νωπής επανεκλογής τους), αλλά και όλοι οι φορείς και σύλλογοι της Αγχιάλου, ας προσπαθήσουμε να σηκώσουμε πιο ψηλά τον πήχυ της αφύπνισης που βάλαμε το 2006. Η φωτιά που ανάψαμε θα γίνει γρήγορα (εάν δεν έχει γίνει ήδη) στάχτη και αποκαΐδια.

Το μαύρο χρώμα δεν της ταιριάζει της Αγχιάλου μας και είναι στο χέρι όλων μας να μην το αφήσουμε να την σκεπάσει.

Γράφει ο Σταύρος Αξαρλής

Για τους καθοδηγητές της πόλης η έγκαιρη προετοιμασία, η σωστή ενημέρωση και η καλύτερη συνεργασία με όλους τους φορείς είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσουν στις αναγκαίες δραστηριότητες. Τότε μόνο είναι και μαθηματικώς βέβαιο ότι και ο κάθε πολίτης θα αισθανθεί κομμάτι ενός ζωντανού και υγιούς οργανισμού, θα αφυπνισθεί και θα αρχίσει να συμμετέχει, να κριτικάρει και να διεκδικεί όσα δικαιούται, όπως εύστοχα προτρέπει και η διπλανή στήλη της σύνταξης.

Εάν συμβούν αυτά, τότε η Αγχιάλος θα έχει κερδίσει το «Super Deal». Ο σύλλογός μας δίνει υπόσχεση ότι και φέτος θα παρακολουθεί με άγρυπνο μάτι τα τεκταινόμενα και δεν θα διστάσει να συγκρουσθεί με οτιδήποτε εμποδίζει την πορεία προς τα εμπρός του τόπου μας. **Συμπερασματικά πρέπει να αλλάξουμε εμείς για να αλλάξει η πόλη μας.**

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΓΙΑΤΙ;

Ακόμα, μία τραγωδία ήρθε να δώσει μία δυσάρεστη και ανεπιθύμητη δημοσιότητα στο μικρό μας δήμο. Με το πρώτο άκουσμα της είδησης, ένα «γιατί;» και μία σύγχυση επικράτησε στο μυαλό όλων και ιδιαίτερα των κατοίκων της Νέας Αγχιάλου. Το ερώτημα που θα πρέπει να ταλανίζει όλους μας, είναι «πως φτάσαμε ως εδώ;».

Απόψεις και προσεγγίσεις ειδικών για το τραγικό συμβάν. Σελ: 6-7

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Γιάννης Τιμπλαλέξης σελ. 5

Περνάμε την Εθνική Οδό ΑΦΟΥ ΠΡΩΤΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΜΑΣ!!!

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Γράφει ο Γ. Μπουρτζής σελ. 8

Παλιοί χαρακτηριστικοί τύποι της Αγχιάλου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Γράφει ο Κ. Βραχνιάς σελ. 10

Η ελληνική γλώσσα

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Τάσος Παρασκευόπουλος σελ. 3

Γαλάζια ή μαύρη σημαία;

[Δημοτικά]

κών υποδομών και των τοπικών παραδοσιακών προϊόντων. Στα πλαίσια των στόχων υλοποίησης του προγράμματος περιλαμβάνεται και η δημιουργία ιστοσελίδας, η οποία θα περιέχει πληροφορίες και στοιχεία προς ενημέρωση των χρηστών για το δίκτυο των ευρωπαϊκών περιοχών που θα συμμετέχουν στο προαναφερμένο διακρατικό πρόγραμμα. Για τη συμμετοχή του στο διακρατικό πρόγραμμα ο Δήμος Νέας Αγχιάλου εξεδήλωσε ενδιαφέρον από την πρώτη στιγμή και ήδη απέστειλε στο Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης της Περιφέρειας Θεσσαλίας συμπληρωμένο το σχετικό ερωτηματολόγιο, στο οποίο περιλαμβάνονται στοιχεία για την πολιτιστική και ιστορική κληρονομιά της περιοχής και τους αρχαιολογικούς χώρους. Σύμφωνα με το Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη, «το πρόγραμμα RCSM θα δώσει την ευκαιρία για την προβολή και περαιτέρω ανάδειξη των αρχαιολογικών και πολιτιστικών χώρων της περιοχής μας. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι πως μαζί με τις προαναφερόμενες δράσεις θα επιτευχθεί σε μεγάλο βαθμό η αύξηση της επισκεψιμότητας στην περιοχή της Νέας Αγχιάλου, ενώ παράλληλα θα δοθεί η δυνατότητα για την προώθηση και των τοπικών παραδοσιακών προϊόντων».

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Την πρόσληψη τριάντα συνολικά ατόμων διαφόρων ειδικοτήτων προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες διαφόρων Υπηρεσιών και Οργανισμών περιλαμβάνει το Επιχειρησιακό Σχέδιο Μερικής Απασχόλησης που συνέταξε ο Δήμος Νέας Αγχιάλου. Το Επιχειρησιακό Σχέδιο κατατέθηκε προς έγκριση στο αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών, ενώ ο συνολικός προϋπολογισμός για την υλοποίησή του ανέρχεται στις 493.000 και προτείνεται να καλυφθεί από κρατικούς πόρους ή προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι προσλαμβανόμενοι θα απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου, διάρκειας 18 μηνών και συνολικά 20 ωρών εβδομαδιαίως. Σύμφωνα με το προτεινόμενο επιχειρησιακό σχέδιο έχουν ζητηθεί προς έγκριση οι παρακάτω ειδικότητες:

ΔΡΑΣΕΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ • ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΣΕΩΝ • ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - ΠΡΟΣΟΝΤΑ • ΩΡΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ/ΕΒΔΟΜΑΔΑ • ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ΦΥΛΑΚΕΣ ΧΩΜΑΤΕΡΩΝ- ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΕΝ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

ΟΔΗΓΟΣ 20, Υ.Ε. 20, Δ.Α.Τ.Ε. 20, ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ 1,Υ.Ε 20,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ 3, Δ.Ε 20

ΠΟΛ/ΚΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛ/ΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ 2, Υ.Ε. 20

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΟΣ 1, Τ.Ε. 20

Κ.Η.Φ.Η.- ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ 1, Π.Ε. 20

Μέσα στο Μάρτιο αναμένεται η έγκριση του σχεδίου από το Υπουργείο Εσωτερικών και στη συνέχεια θα βγει η προκήρυξη των εγκρινόμενων θέσεων όπου πια οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούν να υποβάλλουν τις αιτήσεις τους για την ειδικότητα που τους ενδιαφέρει.

Όπως ανέφερε ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, «ένα από τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει καθημερινά η Δημοτική αρχή είναι η απασχόληση και η ανεργία, καθώς το μεγαλύτερο ποσοστό των αιτημάτων αφορούν την εύρεση εργασίας. Με την έγκριση του επιχειρησιακού σχεδίου θα γίνει ευκολότερη η πρόσβαση των πολιτών στις διάφορες υπηρεσίες του Δήμου και ταυτόχρονα θα δημιουργηθούν ευκαιρίες απασχόλησης, ειδικά στις ομάδες πληθυσμού που πλήττονται από την ανεργία, όπως είναι οι γυναίκες και οι νέοι».

ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Έγγραφο στη Διοίκηση Υγειονομικής Περιφέρειας Θεσσαλίας (ΔΥΠΕ), απέστειλε ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης σχετικά με τις ελλείψεις που παρουσιάζονται στο Αγροτικό Ιατρείο Νέας Αγχιάλου, ζητώντας την συνδρομή της Περιφέρειας. Μεταξύ άλλων αναφέρει ότι το Αγροτικό Ιατρείο εξυπηρετεί εκτός από τους κατοίκους της Νέας Αγχιάλου και τους κατοίκους των δημοτικών διαμερισμάτων Μικροθής και Αϊδινίου καθώς και των πέντε οικισμών του Δήμου. Το προσωπικό αποτελείται από δυο γιατρούς, δυο νοσηλεύτριες και μια επισκέπτρια υγείας. Το Ιατρείο υστερεί στον εξοπλισμό του, δηλαδή δεν υπάρχει σύστημα κλιματισμού, με αποτέλεσμα κατά την θερινή περίοδο να υποφέρουν από τη ζέση τόσο το προσωπικό όσο και κυρίως οι ασθενείς που το επισκέπτονται. Επίσης είναι απαραίτητη η προμήθεια ενός ψυγείου και μιας βιβλιοθήκης. Από ιατρικό εξοπλισμό, το ιατρείο δεν διαθέτει απινιδωτή, ο οποίος είναι απολύτως απαραίτητος σε έκτακτες περιπτώσεις και θα μπορούσε η ύπαρξή του στο Αγροτικό Ιατρείο να φανεί πολύτιμη και να σώσει ζωές. Δυστυχώς ο Δήμος λόγω της οικονομικής του κατάστασης δεν μπορεί να προβεί στην αγορά του παραπάνω ιατρικού και λοιπού εξοπλισμού. Επίσης αναγκαία θεωρείται η πρόσληψη οδηγού ασθενοφόρου του Κέντρου Υγείας Αλμυρού, το οποίο διαθέτει μόνο έναν οδηγό και οι κάτοικοι της περιοχής μας που πηγαίνουν στο Κέντρο Υγείας και χρειάζεται να μεταφερθούν στο Νοσοκομείο Βόλου, αντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα μετακίνησης με δυσάρεστες συνέπειες για την υγεία και τη ζωή τους.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Πρώτα κάνουν τον σταυρό τους ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΔΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟ ΜΕ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΥΘΥΝΗ

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου ο οποίος απαρτίζεται και συγκροτείται και από τις πρώην Κοινότητες των Μικροθής και του Αϊδινίου είναι από τους μοναδικούς Δήμους στον Νομό Μαγνησίας, που παρόλο διέρχεται η Εθνική Όδος Αθηνών-Βόλου και η περιφερειακή Αλμυρού- Βόλου μέσα από τα δύο χωριά και την Ν. Αγχιάλο, εντούτοις δεν έχει γίνει κανένα έργο υποδομής για την προστασία των πολιτών. Μάλιστα η περιοχή έχει θρηνηθεί κατά το παρελθόν θύματα και στα τρία χωριά στην προσπάθεια τους να διασχίσουν το οδόστρωμα πεζοί ή ακόμη και με ι.χ διότι και η ορατότητα σε ορισμένα σημεία δεν επαρκεί.

ΣΗΜΕΙΑ «ΘΑΝΑΤΟΥ»

Τα σημεία που θεωρούνται επικίνδυνα είναι πολλά και χωρίς να έχει γίνει καμία προσπάθεια από την εκάστοτε δημοτική αρχή να διαμορφωθούν έτσι, ώστε να μειωθεί ή ακόμη και να εξαλειφθεί η επικινδυνότητα για τους διερχόμενους πεζούς ή αυτοκινητιστές.

α. Η πρώτη είσοδος και έξοδος από την πόλη (ο δρόμος από την πάνω πλευρά) της Ν. Αγχιάλου προς τις Μικροθής, είναι ένα σημείο όπου έχουν συμβεί δεκάδες ατυχήματα αφού τόσο η ορατότητα είναι ανεπαρκής όσο και η σήμανση ελλιπής, με αποτέλεσμα τα ι.χ να αναπτύσσουν μεγάλη ταχύτητα. Η τοποθέτηση ενός φαναριού ίσως έσωζε ζωές.

β. Στα φανάρια κάτω στην παραλία, είναι ένα σημείο όπου έχουν συμβεί ατυχήματα και άλλα έχουν αποφευχθεί από καθαρή τύχη.

Ένα σημείο καρμανιόλα αφού ο συνωστισμός των αυτοκινήτων που σταματούν για να εφοδιαστούν τρόφιμα και καφέδες δεν επιτρέπει τόσο στους οδηγούς που κατεβαίνουν για να κινηθούν προς την παραλία όσο και στους πεζούς να διαβούν με ασφάλεια το οδόστρωμα.

γ. Η στάση στο Δημαρχείο των Υπεραστικών Λεωφορείων, η οποία εγκυμονεί κίνδυνο τόσο για τους πεζούς που θα θελήσουν να περάσουν από την απέναντι πλευρά για να προλάβουν το λεωφορείο, όσο και για τους αυτοκινητιστές.

δ. Η στάση στις Μικροθής των Υπεραστικών Λεωφορείων, όπου κατά το παρελθόν έχουμε θρηνηθεί θύματα, στη προσπάθεια τους να διασχίσουν το οδόστρωμα προκειμένου να πάνε στην στάση.

ε. Η στάση στο Αϊδίνο είναι το ίδιο επικίνδυνη αφού χρειάζεται να διασχίσουν οι πολίτες το οδόστρωμα προκειμένου να μεταβούν εκεί.

Εξίσου σημαντικό και το γεγονός ότι όταν σταματήσει λεωφορείο εκεί η ορατότητα είναι μηδαμινή και η προοπέραση θανατηφόρα.

Όλα τα σημεία, αν παρατηρήσει κανείς, για να προσεγγισθούν θα κατευθυνθεί προς τα εκεί από τους κάθετους δρόμους, οι οποίοι δεν έχουν καμία σήμανση όπως άλλωστε και οι περισσότεροι οδοί στην πόλη της Ν. Αγχιάλου.

ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

Όταν ακούγεται αυτή η λέξη για την περιοχή, μόνο ανέκδοτο μπορεί να χαρακτηριστεί (κυρίως λόγω της έλλειψης σχεδιασμού και αδιαφορίας από την εκάστοτε δημοτική αρχή) αλλά παράλληλα και μια σωτήρια λύση για τους πολίτες.

Οι υπόγειες διαβάσεις στην Ν. Αγχιάλο (στο σημείο όπου έγινε ο πεζόδρομος στην παραλία), στις Μικροθής (στο σημείο όπου είναι οι δύο στάσεις των λεωφορείων), στο Αϊδίνο (στις στάσεις των λεωφορείων) θα έκαναν ασφα-

λέστερη την πρόσβαση σε όλους τους πολίτες.

Ένα έργο που θα πρέπει να έχει την κοινή αποδοχή όλων των παρατάξεων του Δημοτικού Συμβουλίου και που θα πρέπει άμεσα η σημερινή αρχή να το θέσει υπόψη όλων και να κινηθεί προς την υλοποίηση του μιας και το καλοκαίρι πλησιάζει και η κίνηση θα είναι αυξημένη στα σημεία κινδύνου. Άλλωστε και το κόστος αυτού του έργου θεωρείται πολύ χαμηλό αλλά και το κράτος προβλέπει χρήματα για την ασφάλεια των πολιτών.

ΦΩΤΕΙΝΟΙ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ

Η τοποθέτηση ενός το λιγότερο φωτεινού σηματοδότη στην Ν. Αγχιάλο φαντάζει απαραίτητη και αναγκαία ιδιαίτερα στην είσοδο-έξοδο στον δρόμο που περνά από την πάνω πλευρά της πόλης, αφού αυτή τη στιγμή εγκυμονεί κινδύνους για τους πολίτες, τόσο από την ανεπαρκή ορατότητα όσο και από το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία ασφάλεια σε αυτόν που θα θελήσει να στρίψει να μπει στην πόλη όσο και για αυτόν που βγαίνει από αυτήν.

Βέβαια για να τοποθετηθεί ένα φανάρι θα πρέπει να έχεις φροντίσει να λειτουργεί το ένα και μοναδικό σωστά, μιας και το ήδη υπάρχον δεν φρόντισαν οι υπεύθυνοι να το ρυθμίσουν προκειμένου αυτοί που στρίβουν αριστερά για την αγορά να είναι ασφαλείς.

Διότι αυτή τη στιγμή δεν χρησιμεύει σε αυτόν που θα θελήσει να κινηθεί αριστερά για την αγορά, όπως κινούνται και οι περισσότεροι, αλλά απλά όποιος θελήσει να κινηθεί θα πρέπει να περιμένει να σταματήσουν αυτοί που έρχονται από τον Βόλο και να τον αφήσουν να στρίψει.

Έτσι και αλλιώς το φανάρι για κάποιον που θα κινηθεί προς Βόλο όπως έρχεται από τις Μικροθής δεν χρησιμεύει, αφού ο δρόμος προς την παραλία έχει γίνει πεζόδρομος.

Ας ελπίσουμε η σημερινή δημοτική αρχή, κάτι που δεν έκανε τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια, να φροντίσει να δώσει λύση σε αυτό το μείζον πρόβλημα για τους ίδιους τους πολίτες μέσα σε αυτή την τετραετία προκειμένου να μην υπάρξουν άλλα ατυχήματα και να μην θρηνησουμε άλλα θύματα.

Διότι απαξ και συμβεί το μοιραίο τότε σύσσωμο το δημοτικό συμβούλιο θα πρέπει να παραιτηθεί μιας και θα είναι οι ηθικοί αυτουργοί ενός ακόμη εγκλήματος.

Ηθικοί αυτουργοί όλοι που απαρτίζουν αυτό το δημοτικό συμβούλιο, μιας και αυτοί που ανήκουν σήμερα στην αντιπολίτευση διαχειρίστηκαν την εξουσία επί πολλά έτη, έτσι ας αφήσουν τις κοκορομαχίες και ας υλοποιήσουν αυτό που προτείνουμε, φανερώνοντας την ανεπάρκεια τους.

Γιάννης Τιμηλαλέξης

ΠΑΡΑΛΙΑ ΧΩΡΙΣ ΓΑΛΑΖΙΑ ΣΗΜΑΙΑ ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΕΙ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Γαλάζια ή μαύρη σημαία;

Η παραλιακή θέση της Νέας Αγχιάλου ακριβώς απέναντι στο στόμιο του Παγασητικού Κόλπου είναι σπουδαίο πλεονέκτημα, γιατί αποτελεί τη μοναδική έξοδο ολόκληρης της κεντρικής και δυτικής Θεσσαλίας προς τη θάλασσα. Γι' αυτό, από αρχαιοτάτων χρόνων στη θέση αυτή ήκμασαν ονομαστοί οικισμοί, η ομηρική Πύρασος και οι Φθιώτιδες Θήβες. Έχει και άλλον πλούτο η παραλία της Νέας Αγχιάλου: την κοκκινόμαυρη χοντρή άμμο, που

μόνο άλλες δύο ή τρεις παραλίες σ' όλη την Ελλάδα έχουν.

Είναι αυτονόητο πως η παραλία της Νέας Αγχιάλου έχει σημαντική τουριστική αξία και απαιτεί ιδιαίτερη φροντίδα και προσοχή από μέρος των Αγχιαλιτών και της Δημοτικής Αρχής. Πράγμα που φαίνεται δεν επιδιώκεται.

Εάν οι Βολιώτες κατάφεραν ακόμα και στην πλαζ του Αναύρου που είναι δίπλα από το λιμάνι του Βόλου να την εφοδιάσουν με γαλάζια σημαία,

η παραλία της Νέας Αγχιάλου το 2006 δεν είχε γαλάζια σημαία! Δεν ήταν καθαρή! Πρέπει, λοιπόν, από τώρα να ληφθούν τα ανάλογα μέτρα από τη Δημοτική Αρχή (παραστάσεις στους αρμοδίους, τοποθέτηση πλέγματος, καθαρισμός παραλίας και λιμανάκι σκαφών) για να ξαναπάρει η παραλία το 2007 τη γαλάζια σημαία, γιατί της αξίζει!

Τάσος Παρασκευόπουλος

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ ΘΗΒΕΣ

Την Παρασκευή 26 Ιανουαρίου 2007, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου στο κέντρο «Ελίχρυσον».

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Οργανισμού κος Τσιάμης Ευθύμιος.

Τυχεροί της βραδιάς, που κέρδισαν το φλουρί, ήταν ο Κοσμίδης Δημήτρης από το χορευτικό τμήμα & Αλεξίου Ελένη από τη χορωδία. Η βραδιά χαρακτηρίστηκε από το κέφι και τη συμμετοχή στο χορό, που ακολούθησε, όλων όσων παρευρέθηκαν.

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ (Δ.Α.Τ.Ε.)

Την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2007, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας της Δημοτικής Αναπτυξιακής Τουριστικής Επιχείρησης (ΔΑΤΕ) του Δήμου Νέας Αγχιάλου για τα προγράμματα ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ & Κ.Η.Φ.Η (που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο στα πλαίσια του ΠΕΠ Θεσσαλίας) στο κέντρο «Καλλίγευστον».

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Δ.Α.Τ.Ε Βέργας Χαράλαμπος και οι υπεύθυνες των δύο προγραμμάτων Ναρλή Θάλεια και Καραολανίδου Ελένη, οι οποίοι και αναφέρθηκαν στις υπηρεσίες που προσφέρουν στους ηλικιωμένους του Δήμου, στους τομείς υγείας, κοινωνικής μέριμνας και ψυχαγωγίας τα παραπάνω προγράμματα. Συμμετείχε το χορευτικό τμήμα του Δήμου όπου χόρεψε παραδοσιακούς χορούς της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Τυχερός της βραδιάς, που κέρδισε το φλουρί, ήταν ο Αλεξίου Κων/νος. Στην κατάμεστη αίθουσα από κόσμο, η βραδιά χαρακτηρίστηκε από το κέφι και τη συμμετοχή στο χορό, που ακολούθησε, όλων όσων παρευρέθηκαν.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου διοργάνωσε την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2007 το απόγευμα, στο κλειστό γυμναστήριο του Λυκείου αποκριάτικο πάρτυ για τους μικρούς δημότες, με προσκεκλημένο τον κλόουν Παναγιώτη Φιλιππίδη, σε ένα πρόγραμμα γεμάτο μουσική, χορό, δώρα και πολλές εκπλήξεις. Η συμμετοχή ήταν πολύ μεγάλη και οι μικροί μασκαράδες παρουσιάστηκαν με πάρα πολλές πρωτότυπες στολές.

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στην όμορφη παραλία της Νέας Αγχιάλου ο Δήμος σε συνεργασία με τον Αθλητικό και Πολιτιστικό οργανισμό γιόρτασε όπως κάθε χρόνο τα Κούλουμα.

Στους Δημότες αλλά και στους δεκάδες επισκέπτες που ήταν εκεί προσφέρθηκαν σαρακοσιανά φαγητά και άφθονο ντόπιο κρασί.

Παραδοσιακούς χορούς από την Ανατολική Ρωμυλία χόρεψε το χορευτικό τμήμα του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου. Μετά το τέλος του προγράμματος τους πολύς κόσμος χόρεψε μαζί τους χορούς απ όλη την Ελλάδα.

Δραστηριότητες του Ορειβατικού Συλλόγου Ν.Αγχιάλου

Ο Ορειβατικός Σύλλογος Ν.Αγχιάλου στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας. 9 Φεβρουαρίου.

Ιδιαίτερα τιμητικό και ευχάριστο ήταν το γεγονός

της ανταπόκρισης στην πρόσκλησή μας, του αντιπροέδρου της βουλής κυρίου Σούρλα. Ευχαριστούμε για τις ευχές και τα θετικά σχόλια προς την εκδήλωσή μας. Ευχαριστούμε επίσης τον Δήμαρχο Ν. Αγχιάλου για τις ευχές του, όλους τους παρευρισκομένους, τα καταστήματα της Ν. Αγχιάλου, για τις προσφορές, προς τον σύλλογό μας στην ετήσια λαχειοφόρο και ιδιαίτερα το AGHIALOS TRAVEL για την πολύ καλή προσφορά του τετραήμερου ταξιδιού στην Πομόρια - Μεσεμβρία της Βουλγαρίας.

Μερικά μέλη από την ομάδα εθελοντών Π. Προστασίας της Ν. Αγχιάλου, με τον Προϊστάμενο της Π. Προστασίας της Νομαρχίας Μαγνησίας, Κ. Δημητρακόπουλο, κατά την διάρκεια άσκησης εκτάκτου ανάγκης από σεισμό, που πραγματοποιήθηκε στο Βόλο, τις 25 Φεβρουαρίου 2007. Συμμετείχαν όλες οι εθελοντικές οργανώσεις του Νομού Μαγνησίας.

Ο Ορειβατικός Σύλλογος Νέας Αγχιάλου ανακοινώνει την έναρξη του 10ου περιφερειακού αγώνα αγωνιστικής αναρρίχησης που θα πραγματοποιηθεί στην υπαίθρια πίστα αναρρίχησης του συλλόγου στην παραλία της Ν.Αγχιάλου. Σάββατο 31 Μαρτίου ώρα 12.

Ανακοινώνουμε το αθλητικό αναρριχητικό τμήμα και τους αθλητές μας.

ΨΕΥΤΟΓΛΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΜΠΑΓΚΟΣ ΒΑΛΑΝΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΝΕΣΑ
ΚΟΥΝΕ ΗΛΙΑΝΑ
ΚΥΡΜΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΨΕΥΤΟΓΛΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΓΚΙΝΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΤΣΑΜΠΙΡΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΚΟΛΩΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΟΙ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

Το οδοιπορικό της ζωής του Γεωργίου Λάσκαρη Τζοτζόλα

Γεννήθηκα το 1931 στη Νέα Αγχιάλο. Ήλθα στην Αμερική το 1959 και δούλεψα στο restaurant του γαμπρού μου Γεωργίου Συριανού. Το 1966 παντρεύτηκα με την Ειρήνη Αλυσσανδράκη από την Αθήνα. Έκτοτε μένουμε στο Vicksburg του Mississippi. Μαζί αποκτήσαμε δύο γιούς, τον Λάσκαρη και τον Σταύρο. Το 1977 άφησα το restaurant και άνοιξα κάβα ποτών. Ο μεγάλος μας γιος Λάσκαρης είναι πρόεδρος σε Τράπεζα, είναι παντρεμένος από το 1995 και έχει ένα αγόρι τον Γιώργο και ένα κορίτσι την Αλεξάνδρα.

Ο μικρότερος γιος μας Σταύρος αφού τελείωσε τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο εργάστηκε μαζί μου. Το 2002 κατεδάφισε το παλαιό μαγα-

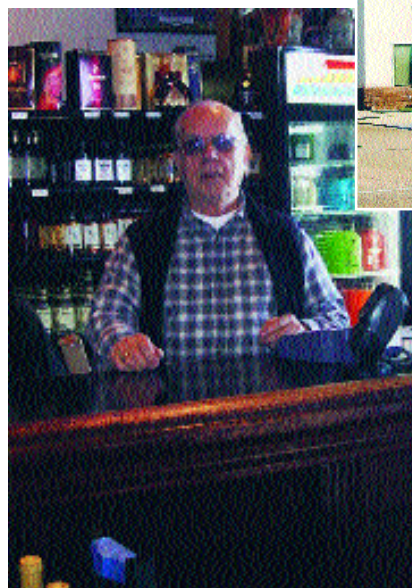
ζί και έκτισε μία μεγαλύτερη και πιο σύγχρονη κάβα με την επωνυμία «F&G Beverages». Στις 20 Νοεμβρίου 2006 παντρεύτηκε.

Και τα δύο παιδιά μου μένουν στο Vicksburg.

Αυτή είναι η ζωή μου στην Αμερική μέχρι σήμερα. Όλα αυτά τα χρόνια έκανα πολλές φιλίες και γνωριμίες με Έλληνες, Αμερικανούς και Λιβανέζους μα ούτε στιγμή δεν ξεχνώ την Αγχιάλο και τους φίλους μου.

Στο δραστήριο Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας στέλνω τα θερμά μου συγχαρητήρια και για την βοήθησή του σημαντικού έργου του 300 \$.

Γεώργιος Λ. Τζοτζόλας
Vicksburg 23 Φεβ. 2007

Η νέα κάβα του Τζοτζόλα

Διακρίνεται από αριστερά ο Γεώργιος Τζοτζόλας με την γυναίκα του Ειρήνη, τα παιδιά του, τις νύφες του και τα εγγόνια του

Ο σύλλογος εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν και να ευτυχίσουν

Περί...

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Περί... της ανάσκελα ή μπρούμυτα θέσης

Είναι σαφές, ότι θα ασχοληθούμε με δύο γνωστές μας λέξεις, που αφορούν και καθορίζουν συγκεκριμένες θέσεις του σώματός μας, όταν είμαστε ξαπλωμένοι κάπου επάνω και παράλληλα είναι προφανές, ότι η προσέγγιση του θέματος, απαιτεί χρήσιμες και καλοστεκουμένες θέσεις ανάπτυξης.

«Μπρούμυτα» ή «ανάσκελα» λοιπόν, είναι δυο θέσεις, που καθένα μας τις έχει λίγο πολύ δοκιμάσει, άλλοτε γιατί μας άρεσε ή μας βόλευε την συγκεκριμένη στιγμή ή συγκεκριμένη θέση και άλλοτε γιατί άρεσε ή βόλευε σε άλλον, εκτός από εμάς, να είμαστε εμείς ξαπλωμένοι πότε στην μια και πότε στη άλλη θέση.

Ορισμένοι εκτιμούν και άλλοι όχι, ότι κατά την συγκεκριμένη συζήτηση του θέματος, θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και να ερευνησουμε και άλλες γνωστές θέσεις του σώματός μας, που, κατά διάφορες περιπτώσεις, προτιμούνται από εμάς να τις έχουν άλλοι ή προτιμούνται από άλλους να τις έχουμε εμείς, γιατί και αυτές έχουν ενδιαφέρον και επηρεάζουν λίγο ή πολύ, άλλες φορές θετικά και άλλες αρνητικά εμάς ή τους άλλους ή και τις δυο θέσεις ταυτόχρονα.

Επειδή όμως, ίσως κινδυνεύσουμε να ξαπλώσουμε πολύ το θέμα μας, αν εκθέσουμε και την άποψη αυτών που επιμένουν να συμπεριλάβουμε και άλλες θέσεις, κρίθηκε εύλογο να ασχοληθούμε αποκλειστικά και μόνο με τις δυο συγκεκριμένες θέσεις και να μην ασχοληθούμε με καμιά άλλη θέση.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι, η γνωστή μας θέση «ανάσκελα», είναι κατά το πλείστον πιο ανακουφιστική από την αντίστοιχη θέση της «μπρούμυτα», άλλοι δε, που επίσης είναι πολλοί, ισχυρίζονται το αντίθετο, θέτοντας κάθε πλευρά την δική της άποψη με τα αντίστοιχα δικά της επεξηγηματικά ντοκουμέντα.

Άλλοι, εξετάζοντας και συγκρίνοντας τις δυο θέσεις μεταξύ τους, επιμένουν ότι δεν μπορούν να αποφανθούν υπέρ της μίας ή της άλλης θέσης, καθότι ισχυρίζονται ότι, στο ίδιο άτομο, που παίρνει τις στάσεις αυτές, άλλον σκοπό εξυπηρετεί η μία θέση και διαφορετικό ή άλλη, όπως επίσης, άλλα είναι τα ερεθίσματα της μιας και διαφορετικά της άλλης.

Το λένε αυτό, γιατί ισχυρίζονται με παραδείγματα, ότι διαφορετικά είναι τα αποτελέσματα, που απολαμβάνει ένα ιστάμενο «ανάσκελα» ή «μπρούμυτα» άτομο και διαφορετικά είναι στο άλλο άτομο, που θα θελήσει να εξυπηρετηθεί ή να εξυπηρετήσει το πρώτο.

Τα παραδείγματα, που συνοδεύουν τις θέσεις των πάρα πάνω απόψεων και ισχυρισμών, είναι πολλά, λόγω δε οικονομίας του χώρου που μας φιλοξενεί η εφημερίδα μας, παραθέτουμε επιλεκτικά τις καλύτερες, θέσεις με τα αντίστοιχα καλύτερα, αποδεκτά πλεονεκτήματα.

Για παράδειγμα, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι δεν θεωρείται λογική η θέση «μπρούμυτα» που παίρνει ένα άτομο που θέλει να τον βάλουν βεντούζες, ενώ για τον ίδιο σκοπό, σωστά δεν θεωρείται λογική η αντίστοιχη θέση «ανάσκελα».

Η ίδια αντιστοιχία θέσεων, ισχύει και για το άλλο άτομο που θα προσπαθήσει να εξυπηρετήσει τον ξαπλωμένο «μπρούμυτα» ή «ανάσκελα», αφού, είναι εύλογο το ερώτημα, ότι δηλαδή πως θα μπορούσε άνετα να βάλει βεντούζες κάποιο άτομο σε ένα άλλο ξαπλωμένο «ανάσκελα»;

Με την ίδια λογική επάρκεια, διακρίνονται και οι απόψεις εκείνων, που ισχυρίζονται με ντοκουμέντα, ότι άλλες φορές, η συνεχής θέση «μπρούμυτα» στο ίδιο άτομο και για συγκεκριμένο σκοπό όχι μόνο δεν βολεύει πάντοτε αλλά μπορεί και να κάνει κακό, γιατί θα πρέπει να εναλλάσσεται με την θέση «ανάσκελα», γιατί έτσι, με μια συχνή εναλλαγή των πάρα πάνω θέσεων, δηλαδή πότε λίγο «μπρούμυτα» και πότε λίγο «ανάσκελα», επιτυγχάνεται στο άτομο αυτό «ομοιόμορφο» μαύρισμα του σώματός του κατά την ηλιοθεραπεία.

Τέλος, γνωστή κυρία, που μυστικά μας αποκάλυψε διάφορες θέσεις που θέλει ο άντρας της αλλά μας παρεκάλεσε για την παρούσα διατριβή να αναφερθούμε μόνο σε εκείνη που επιθυμεί η ίδια να παίρνει αυτός, είναι η θέση «μπρούμυτα», γιατί, όπως μας αποκάλυψε, είναι η μοναδική θέση του άντρα της, που την αφήνει ήσυχα να κοιμηθεί, αφού ο άντρας της, τότε μόνον δεν ροχαλίζει δυνατά στον ύπνο του.

Απόκριες 2007

Τα διάσημα μπαλέτα του «Μουλέν Ρουζ» ξεφάντωσαν τις Απόκριες στη Νέα Αγχιάλο χορεύοντας καν-καν με περίσσεια χάρη. Φυσικά μιλάμε για την γνωστή «τρελοπαρέα» που φέτος παρουσιάστηκε ανανεωμένη και για άλλη μια φορά οργάνωσε ένα τρελό και κεφάτο πάρτι. Στο Super Deal κέρδισε ο Τοτός χάρη στη βοήθεια της μαμάς του και τα κέρδη μοιράστηκε με τον παρουσιαστή Φερεντίνο. Την εμφάνισή της έκανε μια άλλη Έλλη Κοκκίνου να ψάχνει να βρει τι της ταιριάζει κριτικάροντας αυτά που τις πρόσφεραν. Μια πιτσιρίκα σκέτη γλύκα έκλεψε την καρδιά ενός καημένου παππού, ενώ ένας γαμπρός εγκατέλειψε άσπλαχνα τη νταρντάνα νύφη για έναν άλλο... γαμπρό αφήνοντας στα κρύα του λουτρού τα στρουμπουλά παρανυφάκια και τις κουμπάρες. Αυτό είναι ένα μικρό δείγμα των όσων συνέβησαν το βράδυ της 17ης Φεβρουαρίου μας και είναι δύσκολο να περιγραφούν με λεπτομέρεια όλα τα σκετσ, όλο το κέφι και όλο το γέλιο. Το σίγουρο είναι ότι περίπου τετρακόσια άτομα χάρηκαν, χόρευαν και γλέντησαν στο «Κέντρο ΚΑΛΤΣΑΣ», ξεφεύγοντας από την πεζή καθημερινότητα. Παιδιά σας ευχαριστούμε, να είμαστε όλοι καλά, και του χρόνου!!!

Στα σκετσ έλαβαν μέρος οι παρακάτω:

Γιώργος Σταντσούρης, Γιάννης Τσακόγιας, Όθωνας Μετσαφός, Πέτρος Ντάλιος, Δημήτρης Δεληνικόπουλος, Στέλλα Ιωάννου, Δέσποινα Παπατζέλου, Ελένη Κραβαρίτη, Γεωργία Ζαχαρού, Έφη Γκίνη, Νίνα Δάινα, Βάλια Ταβέλη, Μαρίζα Παπατζέλου και Τασούλα Σταντσούρη.
Μουσική επιμέλεια και κάμερα ο Γιώργος Ταβέλης.

Από το γραφείο τύπου
Τασούλα Καραντενίζη Σταντσούρη
Μαρία Ρουπακιά Τσακόγια

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Κονδραφούρη αβάπτιστη του Δημητρίου(13-2-2007)
- 2) Κοντογιάννης αβάπτιστος του Χρήστου(27-1-2007)
- 3) Καραγιώργου αβάπτιστη του Νικολάου(26-1-2007)
- 4) Κονταλέξη αβάπτιστη του Γεωργίου(29-1-2007)
- 5) Σούρλας αβάπτιστος του Γεωργίου(8-2-2007)
- 6) Παπαδάκη αβάπτιστη του Ανδρέα(1-1-2007)
- 7) Παπαμαργαρίτης αβάπτιστος του Δημητρίου(1-12-2006)
- 8) Τριάντος αβάπτιστος του Χρήστου(22-1-2006)
- 9) Καπερώνης αβάπτιστος του Ιάσονος(4-12-2006)
- 10) Τσακόγιας αβάπτιστος του Σταύρου(19-12-2006)
- 11) Σπυροπούλου αβάπτιστη του Γεωργίου(20-12-2006)
- 12) Λαίνα αβάπτιστη του Αθανασίου(21-12-2006)
- 13) Μπολιός αβάπτιστος του Ηρακλή(28-1-2006)
- 14) Ρουσοπούλου αβάπτιστη του Θωμά(27-1-2006)
- 15) Μαντζαβίνος αβάπτιστος του Κων/νου(19-11-2006)
- 16) Σόμπαλα αβάπτιστη του Παναγιώτη(7-12-2006)
- 17) Σταθοπούλου αβάπτιστη του Χρήστου(13-10-2006)
- 18) Βούζα αβάπτιστη του Κων/νου(16-10-2006)
- 19) Μηδειάτης αβάπτιστος του Θεοδώρου(19-10-2006)

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Μουσταφάι Φαίδρα του Φλαμούρη
- 2) Χαντής Νικόλαος του Αθανασίου
- 3) Βυζιώτη Χρυσάνθη του Νικολάου
- 4) Πώπο Ηλίας του Πάνο

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεοφώτιστους να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- 1) Κρομμύδας Μιχαήλ του Γεωργίου (26-12-2006) - Πετρίδου Βαλασία του Περικλή
- 2) Βέννος Χαράλαμπος του Θεοδώρου (30-12-2006) - Γάτου Αικατερίνη του Αριστείδη
- 3) Τζάερλης Αριστοφάνης του Ιωάννη (17-1-2007) - Αλεκτωρίδη Μαρία του Γεωργίου
- 4) Τσιαμούρας Βάιος του Ιωάννη (20-1-2007) - Καμπούρη Ζωή του Κωνσταντίνου
- 5) Σωτηρόπουλος Κωνσταντίνος του Χρήστου (30-12-2006) - Μαγκλάρα Δήμητρα-Κυριακή του Νικολάου
- 6) Σκούρας Λάμπρος του Αθανασίου (20-1-2007) - Κουμπάρη Αικατερίνη του Αντωνίου
- 7) Τζανάκης Κωνσταντίνος του Εμμανουήλ (18-2-2007) - Σκυλοδήμου Ευτυχία του Ηλία
- 1) Μπατσιλάς Σπυρίδων του Αποστόλου (7-3-2007) - Κοτινοπούλου Ιουλία του Χρήστου

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Καπετανίου Σοφία συζ. του Αντωνίου (1919)
- 2) Μπούτλας Κωνσταντίνος του Ηλία(1928)
- 3) Κυρμά Ελένη συζ. του Εμμανουήλ(1937)
- 4) Τσακόγιας Στυλιανός του Ιωάννη(1952)
- 5) Μπαρκονίκος Παναγιώτης του Ευαγγέλου(1948)
- 6) Ασδεράκης Σταύρος του Βασιλείου(1930)
- 7) Δολιανίτης Κωνσταντίνος του Αλεξάνδρου(1931)
- 8) Χαντή Μαρία συζ. του Γεωργίου(1915)
- 9) Τσαγαρή Ουρανία συζ. του Γεωργίου(1917)
- 10) Τσακόγιας Απόστολος του Σταύρου(1928)
- 11) Ψεύτογλου Γεώργιος του Αναγνώστη(1936)
- 12) Λάζογλου Παρασκευή συζ. του Δημητρίου(1930)
- 13) Γκινίδης Κυριάκος του Ιωάννη(1930)
- 14) Πετρά Γεωργίου συζ. του Ευστρατίου(1933)
- 15) Ψαρρός Σάββας του Μιχαήλ(2001)
- 16) Πετρά Χριστίνα του Ευστρατίου(1962)
- 17) Τσιώτρα Νίκη συζ. του Στέφανου(1926)
- 18) Τσαγαρή Γερακίνα συζ. του Νικολάου(1934)
- 19) Χαντή Στυλιανός του Αθανασίου(1924)
- 20) Βλάχου Ευανθία συζ. του Δημητρίου(1943)
- 21) Λύτρας Δημήτριος του Γεωργίου(1933)
- 22) Τσούκας Νικόλαος του Ηλία(1950)
- 23) Βουλγαρόπουλος Σπυρίδων του Δημητρίου(1932)
- 24) Αμιωνιώτης Απόστολος του Ιωάννη(1938)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους.

Νέα Αγχιάλος 9-3-2007

Ο Ληξίαρχος
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΛΩΝΗΣ

Πως φτάσαμε ως εδώ;

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ*

Ακόμα, μία τραγωδία ήρθε να δώσει μία δυσάρεστη και ανεπιθύμητη δημοσιότητα στο μικρό μας δήμο, η ιδιαιτερότητα και η βαρβαρότητα της οποίας συγκλόνισε τους πάντες. Με το πρώτο άκουσμα της είδησης, ένα «γιατί;» και μία σύγχυση επικράτησε στο μυαλό όλων και ιδιαίτερα των κατοίκων της Νέας Αγχιάλου, οι οποίοι ήρθαν αντιμέτωποι με μία πρωτόγνωρη τραγωδία για τα δεδομένα της μικρής τους κοινωνίας. Η απάντηση, όμως, στο ερώτημα του «γιατί;» βρίσκεται στο μυαλό του θύτη και είναι αρμοδιότητα των δικαστικών υπηρεσιών της χώρας να την εντοπίσουν και όχι των όποιων «λαϊκών δικαστηρίων» στα καφενεία, στις λαϊκές αγορές και στα «παράθυρα» των τηλεοπτικών εκπομπών. Αντιθέτως, το ερώτημα που θα πρέπει να ταλανίζει όλους μας, και ιδιαίτερα τους κατοίκους της Νέας Αγχιάλου, είναι «πως φτάσαμε ως εδώ;».

Από την πρώτη στιγμή που φτάσανε οι τηλεοπτικές κάμερες και οι δημοσιογράφοι, πολλοί ήταν αυτοί που τρέξαν να συνεισφέρουν απλόχερα τις απόψεις τους στη «δίψα» για ενημέρωση του τηλεοπτικού κοινού. Οι απόψεις και το ύφος των κατοίκων κυμαινόταν από συμπόνια προς τα θύματα και απλή περιγραφή του τραγικού γεγονότος, έως αναληθείς πληροφορίες και κατηγορίες προς το θύτη. Σε όλες όμως τις θέσεις, το κοινό χαρακτηριστικό ήταν η απενοχοποίηση, είτε αυτή εκδηλωνόταν μέσα από τη λύπη και την αλληλεγγύη προς τα θύματα, είτε μέσα από την κατηγορία προς το θύτη. Ως μέλη, όμως, ενός κοινωνικού συνόλου θα πρέπει να επιχειρήσουμε τον εντοπισμό των ευθυνών μας, μικρών ή μεγάλων, και να προσδιορίσουμε τους παράγοντες και τα αίτια που οδήγησαν σ αυτή την τραγική κατάληξη, απαντώντας ουσιαστικά στο ερώτημα «πως φτάσαμε ως εδώ;». Ο κοινωνικός ιστός του δήμου μας δέχθηκε ένα ισχυρό και συνάμα τραγικό πλήγμα, το οποίο θα πρέπει να αναλύσουμε και, εντοπίζοντας τα αίτια του, να ενεργήσουμε προληπτικά, αποτρέποντας αντίστοιχες καταστάσεις στο μέλλον.

Η ανάλυση του προβλήματος πραγματοποιείται σε δύο επίπεδα, το ατομικό και το συλλογικό επίπεδο. Σε ατομικό επίπεδο, ελέγχεται η ευθύνη του κάθε μέλους ενός κοινωνικού συνόλου, το οποίο με τη στάση του και τις ενέργειες του επηρέασε την εξέλιξη και την εκδήλωση του προβλήματος. Η ευθύνη δεν περιορίζεται σε όσους ενεπλάκησαν άμεσα με το θέμα, οι οποίοι ενδεχομένως να εντοπιστούν και από τη δικαιοσύνη, αλλά κυρίως σε όσους αδιαφορώντας και σιωπώντας επέτρεψαν την διόγκωση τους προβλήματος, στοιχειοθετώντας αυτό που αποκαλείται έλλειψη κοινωνικής ευθύνης και αποτελεί προσωπική υπόθεση του κάθε πολίτη. Σε συλλογικό επίπεδο η ευθύνη είναι πιο ευδιάκριτη είτε αναφερόμαστε σε θεσμούς, τοπική αυτοδιοίκηση και εκκλησία, είτε στην κοινωνία των πολιτών, συλλόγους και μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς η προσαίσια του κοινωνικού συνόλου και η αλληλεγγύη αποτελούν θεμελιώδεις αρχές κάθε συλλογικής προσπάθειας ή φοράς. Η προσεκτική, λοιπόν, ανάλυση του προβλήματος θα προσδιορίσει τα ευρύτερα αίτια και τους κοινωνικούς παράγοντες που οδήγησαν στο τραγικό συμβάν, με στόχο όχι τον καταλογισμό ευθυνών, αλλά τη βελτίωση των κοινωνικών αντιστάσεων σε αντίστοιχες καταστάσεις στο μέλλον. Ο εντοπισμός και η ανάληψη λοιπόν των ευθυνών μας, ως μέλη της κοινωνίας της Νέας Αγχιάλου, θα ενισχύσουν την ικανότητα πρόληψης κοινωνικών προβλημάτων και θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα και την ποιότητα της κοινωνικής αντίδρασης σε αντίστοιχες περιπτώσεις.

Όπως είναι εύκολα αντιληπτό, η αποτελεσματική αντιμετώπιση ενός κοινωνικού προβλήματος είναι πολύ περιορισμένη σε ατομικό επίπεδο και απαιτείται συντονισμός των προσπαθειών σε συλλογικό επίπεδο. Σε κάθε δημοκρατική και ανεπτυγμένη χώρα η κοινωνική πρόνοια είναι ένα δημόσιο αγαθό που χορηγείται από το κράτος στο σύνολο των πολιτών, είτε σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης είτε σε επίπεδο κεντρικής διακυβέρνησης. Το γεγονός όμως αυτό δεν πρέπει να καθυστεράει τα μέλη μιας κοινωνίας, καθώς η κοινωνική μέριμνα και στα δύο επίπεδα διοίκησης είναι ελλιπής, εξέλιξη η οποία οδηγεί είτε σε πρακτικές πίεσης των ευαίσθητοποιημένων πολιτών προς κρατικούς και τοπικούς φορείς για πιο αποτελεσματικές πολιτικές και μεθόδους κοινωνικής πρόνοιας είτε σε συλλογικές δράσεις υπο τη μορφή οργανώσεων και πολιτιστικών συλλόγων με σκοπό την κάλυψη των κενών που αφήνουν οι επίσημες πολιτικές.

Ας σταθούμε, λοιπόν, στη συλλογική δράση μέσω της κοινωνίας των πολιτών, καθώς η διακυβέρνηση σε εθνικό και τοπικό επίπεδο κρύβει ακαμψίες και πελατειακές σχέσεις, οι οποίες ελαχιστοποιούν την αποτελεσματικότητα της πίεσης των πολιτών. Έτσι, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι πολιτιστικοί σύλλογοι και λοιποί συλλογικοί φορείς, θα πρέπει να επικεντρώσουν τη δράση τους σε τομείς που άπτονται σοβαρών κοινωνικών ζητημάτων και να προσπαθήσουν να αναδείξουν αυτά που οι κρατικοί κοινωνικοί φορείς, ηθελμένα ή άθελα, αδυνατούν να εντοπίσουν. Αυτό που προέχει είναι η απλή παραδοχή του κοινωνικού προβλήματος και η προσπάθεια έναρξης διαλόγου σχετικά μ αυτό, και όχι η συγκάλυψη του προβλήματος και η αδιαφορία. Από μόνος του ο διάλογος θα συσπειρώσει τους κοινωνικά ευαίσθητοποιημένους φορείς μιας περιοχής (ή θα καταδείξει τις δυνάμεις αποσυμπίρωσης!), ενδυναμώνοντας τη πίεση προς τους τοπικούς, κυρίως, φορείς και επιτυγχάνοντας την ενίσχυση ορισμένων κοινωνικά προβληματικών ομάδων. Η χειρότερη εξέλιξη είναι το «κουκούλωμα» και η αποσιώπηση του προβλήματος, διότι, έτσι, είναι πολύ πιθανή η επανεμφάνιση μιας αντίστοιχης τραγωδίας στο μέλλον.

Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, θέλοντας να συνεισφέρει πραγματικά στην αντιμετώπιση των όποιων κοινωνικών προβλημάτων που ταλανίζουν την όμορφη περιοχή μας, προτείνει την έναρξη ακαδημαϊκού διαλόγου σχετικά με τα «καυτά», για ορισμένους, ζητήματα του κοινωνικού αποκλεισμού, της οικογενειακής βίας, της κοινωνικής πρόνοιας, της αποξένωσης κτλ.. Σκοπός της πρότασης μας δεν είναι μία ακόμα θεωρητική προσέγγιση των προβλημάτων μιας μικρής κοινωνίας όπως η Νέα Αγχιάλος, αλλά η αναζήτηση τρόπων και μεθόδων επίλυσης των κοινωνικών προβλημάτων, εάν βέβαια υπάρχουν κάποια προβλήματα. Θεωρούμε πως η συνεργασία στο συγκεκριμένο εγχείρημα μας με όλους τους φορείς του δήμου μας είναι επιβεβλημένη.

Τέλος, θα ήθελα προσωπικά να ευχαριστήσω τους συναδέλφους και φίλους που ανταποκρίθηκαν άμεσα στο κάλεσμα του Συλλόγου και κατέθεσαν τις ενδιαφέρουσες απόψεις τους σχετικά με το τραγικό γεγονός της Νέας Αγχιάλου.

* Ο Χρήστος Τριαντόπουλος είναι Οικονομολόγος, με Μεταπτυχιακές Σπουδές στις Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Σχέσεις. (chtriant@psap.uoa.gr)

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ

Τοπική Αυτοδιοίκηση και κοινωνία ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ

Το περιστατικό της Νέας Αγχιάλου έδωσε τροφή για δημοσιογραφικό σχολιασμό που επικεντρώθηκε σε μεγάλο βαθμό στην παράνομη οπλοκατοχή, τις ευθύνες ιατρών και αστυνομίας, καθώς και στην ανεπάρκεια των κοινωνικών υπηρεσιών να παρέμβουν προληπτικά. Ωστόσο, ο σχετικός δημόσιος διάλογος βρίθει συγχύσεων και ανακριβειών για τις κοινωνικές υπηρεσίες. Επίσης, αναδεικνύεται καθημερινά από ανάλογα περιστατικά σε όλη την Ελλάδα μια σειρά προβλημάτων και ζητημάτων για το ρόλο των κοινωνικών υπηρεσιών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Συνοπτικά, τα ζητήματα που τίθενται και απαιτούν άμεσα αντιμετώπιση είναι τα εξής:

1. Η Κοινωνική Υπηρεσία των Δήμων αναφέρεται σε μια οργανωμένη και δομημένη θεσμικά οργάνωση με σαφείς στόχους, παραδεκτούς μηχανισμούς παρέμβασης στη βάση της δεοντολογίας των κοινωνικών λειτουργών και αναγκαίους υποδομές στελεχών (κοινωνικοί επιστήμονες). Τα διάφορα προγράμματα κοινωνικού χαρακτήρα (π.χ., Βοήθεια στο Σπίτι) αποτελούν απλώς κοινωνικά προγράμματα και όχι κοινωνικές υπηρεσίες. Λειτουργούν συνήθως στο πλαίσιο κάποιας Δημοτικής Επιχείρησης, στελεχωμένα με αδιαφανή κριτήρια και με προβλήματα οικονομικής βιωσιμότητας.

2. Τα διάφορα κοινωνικά προγράμματα των Δήμων (π.χ., Γραφεία Κοινωνικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών) γίνονται πεδίο για την άσκηση πελατειακών σχέσεων και αύξησης της εκλογικής πελατείας. Η κατεύθυνση αυτή σε συνδυασμό με την «εξάρτηση» των εργαζομένων σε αυτά από τους πολιτικούς πάτρωνες τους δεν εγγυώνται την τήρηση επαγγελματικής δεοντολογίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι συνεντεύξεις στελεχών τέτοιων προγραμμάτων στα τηλεοπτικά μέσα με δημοσιοποίηση αυστηρά προσωπικών δεδομένων των εξυπηρετούμενων (π.χ., αναφορές σε ψυχιατρικό ιστορικό).

3. Ανισότιτες στην παροχή κοινωνικών υπηρεσιών και προγραμμάτων. Δήμοι με αναγνωρισμένα κοινωνικά προβλήματα δεν διαθέτουν οργανωμένες

κοινωνικές υπηρεσίες και σπάνια εξασφαλίζουν κάποιο κοινοτικό πρόγραμμα χρηματοδότησης κοινωνικών παρεμβάσεων. Δήμοι με υψηλό επίπεδο οικονομικής και κοινωνικής συνοχής διαθέτουν κεντρικές κοινωνικές υπηρεσίες και πλειάδα λοιπών κοινωνικών υπηρεσιών (π.χ., Κέντρα Νεότητας), ενώ εξασφαλίζουν σταθερά κοινοτική χρηματοδότηση.

4. Το πλεονέκτημα της εγγύτητας που διαθέτουν οι Δήμοι στην αντιμετώπιση των τοπικών κοινωνικών προβλημάτων αποδεικνύεται πολλές φορές μειονέκτημα: οι αλληλεξαρτήσεις της τοπικής κλειστής κοινωνίας δυσχεραίνουν την εφαρμογή της κοινωνικής εργασίας και τη λήψη αποφάσεων που πιθανώς εκλαμβάνονται από τον κοινωνικό περίγυρο ως «στιγματισμός». Η εγγύτητα είναι πλεονέκτημα υπό ορισμένες συνθήκες: ύπαρξη οργανωμένης κοινωνικής υπηρεσίας, τήρηση της επαγγελματικής δεοντολογίας, διαχωρισμός της κοινωνικής υπηρεσίας από «ερασιτέχνες» κοινωνικούς λειτουργούς και ύπαρξη υπεύθυνων κοινωνικών στελεχών που δεν διστάζουν να συγκρουστούν με την τοπική πολιτική ηγεσία όταν η τελευταία επιδιώκει τη «χειραγώγηση» των κοινωνικών υπηρεσιών.

Η σημερινή λειτουργία των κοινωνικών υπηρεσιών και των κοινωνικών προγραμμάτων στην τοπική αυτοδιοίκηση πάσχει από το γενικότερο έλλειμμα διακυβέρνησης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης: ευκαιριακές επιλογές, ad hoc κοινωνικές παρεμβάσεις, αδιαφάνεια και αναξιοκρατία στις προσλήψεις, έλλειψη κουλτούρας αξιολόγησης, έλλειψη κατάρτισης και αναβάθμισης δεξιοτήτων του προσωπικού.

Η έλλειψη επίσης ενός καθολικού προγράμματος ελάχιστου εγγυημένου βιοτικού επιπέδου καθιστά τις όποιες κοινωνικές υπηρεσίες επιπρόσθετες γραφειοκρατικές μονάδες, «παγιδευμένες» στις ανάγκες της τοπικής πολιτικής ηγεσίας. Τοποθέτηση ανέργων σε προγράμματα κατάρτισης, προώθηση αιτημάτων για επιδόματα, διευκόλυνση για αιτήματα προς Υπουργεία και κεντρικούς προνοιακούς φορείς αποτελούν «προνομία»

Όταν το δράμα δεν πονάει, αλλά

Εάν μία μέρα πριν από το συγκλονιστικό συμβάν, ρωτούσε κανείς τους γείτονες της τραγικής οικογένειας της Ν. Αγχιάλου για τη θέση τους σχετικά με την υπερδιόγκωση και εσκεμμένη δραματοποίηση των εκάστοτε ατυχών γεγονότων από τα Μ.Μ.Ε, θα λάμβανε την ίδια συνοδευόμενη από ύφος 1000 καρδοναλιών - απάντηση: «Απαράδεκτοι δημοσιογράφοι, διαπομπευτές και έμποροι του πόνου κτλ.». Και όμως τα ίδια άτομα ήταν αυτά που δίχως να εξαναγκαστούν από κανέναν, έσπευσαν να «καταθέσουν τις μαρτυρίες τους», ανούσιες ως επί το πλείστον. Το ρητό εκείνο που κάνει λόγο για τα «5 λεπτά δημοσιότητας για κάθε άνθρωπο», φαίνεται πως βρίσκει πλήρη εφαρμογή σε περιπτώσεις αυτού του είδους. Θα πρέπει να ριξουμε, όμως, το φταιξιμό στον εκάστοτε «γείτονα-κομπάρσο»; Η απάντηση είναι αρνητική. Η έλξη της δημοσιότητας, όπως αυτή εκπορεύεται από τα Μ.Μ.Ε, είναι τόσο μεγάλη, που ο άνθρωπος του σήμερα είναι δύσκολο να απαρνηθεί. Και ο σημερινός άνθρωπος, διαμορφώνει εαυτόν κατά ένα πολύ σημαντικό βαθμό μέσω της καθημερινής επιρροής που του ασκείται από τα Μ.Μ.Ε (έντυπα και μη). Όταν, λοιπόν, τα τελευταία καταφέρνουν, επί καθημερινής βάσεως, να «πλασάρουν» ζητήματα που άπτονται τραγωδιών (οικογενειακού αλλά και ευρύτερου χαρακτήρα) με τέτοιο τρόπο που, όπως οι επιμέρους σαπουνοπερες, επιφέρουν τα μέγιστα αποτελέσματα από πλευράς τηλεθέασης, τότε θα πρέπει να αναζητήσουμε την «πηγή του κακού» σε αυτούς που καθορίζουν την τηλεθέαση. Τα Μ.Μ.Ε, ως γνήσιοι επιχειρηματίες, δε κάνουν τίποτα περισσότερο από το να καλύπτουν τα κενά της ζήτησης. Και τη ζήτηση την καθορίζουμε οι εμείς οι ίδιοι. Εμείς είμαστε αυτοί που τους δίνουμε το «πρόσταγμα» για εμπορευματοποίηση του πόνου. Εμείς οι ίδιοι επιδιώκουμε την υπερ-

διόγκωση του ανθρώπινου πένι έξω από το σπίτι μας. Το προαναφερόμενο «πρόσταγμα» από εμάς τους ίδιους. Η δυναμική των τελευταίων επιτρέπει να παρουσιάζονται στην πλειάδα των περιπτώσεων δυναμική είναι αδύνατον. Ωστόσο, θα μπορούσε να υλοποιηθούν μέσω Χαρακτηριστικότερο πα Ατόμων με Αναπηρία (Α) προς το Εθνικό Συμβούλο πολύωρο μελό, με έμφαση στο αιτιολογικό της τραγωδίας. Ας ελπίσουμε πως τα «αποτελέσματα» της έρευνας δείχνουν να είναι περισσότερο ανθρώπινα από τα Μ.Μ.Ε, να καταστούν

* Ο Κωνσταντίνος Π... Σπουδές στις

ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Το ερώτημα που θα πρέπει να ταλανίζει όλους μας, και ιδιαίτερα τους κατοίκους της Νέας Αγχιάλου, είναι «πως φτάσαμε ως εδώ?».

Κοινωνικές υπηρεσίες: ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ: Ένας θεσμός σε κρίση

Του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΟΥΡΙΚΟΥ***

Της **ΜΑΡΙΑΣ ΓΟΔΕΝΟΠΟΥΛΟΥ***

που μπορούν να προσφέρουν πολλές κοινωνικές υπηρεσίες.

Η πρόσβαση σε αυτά τα «προνόμια» επιφυλάσσεται για τους «εκλεκτούς» εξυπηρετούμενους των κοινωνικών υπηρεσιών, καταστρατηγώντας κάθε έννοια δεοντολογίας (Αρχές Δεοντολογίας των Κοινωνικών Λειτουργιών, άρθρο Δ2: «ο κοινωνικός λειτουργός υποχρεούται να αντιστέκεται σε επιρροές και πιέσεις που παρεμβάλλονται στην άσκηση της επαγγελματικής του δραστηριότητας και αμερόληπτης κρίσης, ώστε να εκπληρώνει τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις με συνέπεια, εντιμότητα και αντικειμενικότητα» και άρθρο Θ1: «ο κοινωνικός λειτουργός υποχρεούται να σέβεται την ιδιωτική ζωή των εξυπηρετούμενων και τον εμπιστευτικό χαρακτήρα όλων των πληροφοριών που περιέχονται σε γνώση του στα πλαίσια άσκησης του επαγγέλματός του», βλ. www.skle.gr και άρθρο 6, ΠΔ 23/1992, ΦΕΚ 6Α, 30.1.1992).

Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση ενός δικτύου κοινωνικών υπηρεσιών όλων των Δήμων αποτελεί άμεση προτεραιότητα. Ταυτόχρονα, απαιτείται η αναβάθμιση γνώσεων και δεξιοτήτων των κοινωνικών στελεχών, η διαφανής και αξιοκρατική πρόσληψή τους, καθώς και η αξιολόγηση του έργου τους. Ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδας και τα τοπικά παραρτήματά του θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, καταδεικνύοντας τα ασυμβίβαστα της «πελαταιακής» λογικής της Δήμων με τις αρχές των κοινωνικών υπηρεσιών. Η προώθηση και εμπέδωση της δεοντολογίας των κοινωνικών λειτουργιών στην καθημερινή επαγγελματική πρακτική των κοινωνικών υπηρεσιών αποτελεί μείζον προαπαιτούμενο τόσο για την αποτελεσματική δράση των κοινωνικών προγραμμάτων όσο και για την οικοδόμηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης.

Η οικογένεια ως θεσμός αλλά και ως σύμβολο αποτελεί σταθερά το ισχυρότερο θεμέλιο, την πλέον στέρεη βάση της κοινωνικής δομής και οργάνωσης, που δυστυχώς σήμερα υφίσταται βαθιά κρίση.

Τα αίτια αυτής της θεσμικής διάβρωσης είναι εύλογο να αναζητηθούν στην τρομακτική τεχνολογική εξέλιξη που έχει αλλάξει ριζικά την ζωή μας και έχει οδηγήσει σε αυτό που πολύ εύστοχα ο Παπανούτσος ονόμασε «κρίση του πολιτισμού με ξεκάθαρα συμπτώματα». Τα περισσότερα από αυτά τα συμπτώματα λαμβάνουν τη μορφή κοινωνικού αναβρασμού, ρηγμάτων στις σχέσεις των πληθυσμιακών ομάδων, βανδαλισμών, ναρκωτικών, δυσφορίας, άγχους και κατάθλιψης.

Το κρίσιμο ερώτημα που συνεπώς αναφέρεται είναι το πόσο έχει αλλάξει η ελληνική οικογένεια σήμερα και κατά πόσο έχουν επηρεάσει οι αλλαγές αυτές τους ρόλους της οικογένειας, την προσωπικότητα, τις αξίες και την επικοινωνία ανάμεσα στα μέλη της.

Στην σύγχρονη οικογένεια θα μπορούσαμε εύκολα να διακρίνουμε την εμφάνιση της βίας ανάμεσα στα μέλη της ως επακόλουθο της οικονομικής δυσχέρειας, του χαμηλού μορφωτικού επιπέδου των γονέων, των διαζευγμένων γονέων, των γονέων που αντιμετωπίζουν ψυχολογικά προβλήματα και μια σειρά άλλων αιτιών κοινωνικής παθολογίας. Ακόμη περισσότερο η σημασία των παιδικών βιωμάτων για την προσωπική και την κοινωνική εξέλιξη του νέου ατόμου καθώς και για τον τρόπο ένταξης του στην κοινωνία είναι αναμφισβήτητη. Άτομα που έχουν βιώσει αρνητικές εμπειρίες στην παιδική τους ηλικία, κάτω από την έλλειψη κατάλληλης παρακολούθησης και την προσπάθεια αντικατάστασης των αρνητικών συμπτωμάτων με θετικά, είναι πιθανόν ως ενήλικοι να εκφράσουν κάποιο είδος επιθετικότητας και μια γενικότερη παραβατική συμπεριφορά. Ο ανήλικος ο οποίος

υπήρξε ή αισθάνεται θύμα στην διάρκεια των παιδικών του χρόνων, είναι πιο επηρεασμένος σε μια τέτοια συμπεριφορά. Και εδώ έρχεται να προστεθεί ο καθοριστικός ρόλος της οικογένειας που πολλές φορές, άλλες συνειδητά και άλλες ασυνείδητα, εξελίσσει το νέο άτομο σε ένα αρνητικά συναισθηματικό και εκπαιδευτικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα να ευνοεί στην συνέχεια η εμφάνιση αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Έτσι η ίδια η ψυχοδυναμική του οικογενειακού περιβάλλοντος και η ποιότητα της αγωγής που παρέχεται μέσα σε αυτό παίζει κίριο ρόλο έτσι ώστε ο νέος να ταυτιστεί με θετικά ή αρνητικά πρότυπα, τα οποία μακροπρόθεσμα θα λειτουργήσουν καταλυτικά στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και στην ολοκλήρωση της ταυτότητάς του.

Στις διαπιστώσεις αυτές έχουν σήμερα προστεθεί και άλλα σύγχρονα ιατροκοινωνικά προβλήματα, όπως το AIDS, η αυξημένη εγκληματικότητα, τα διαζύγια, η προετοιμασία των παιδιών για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια κ.α. Η κρίση της ελληνικής οικογένειας σήμερα φαίνεται να είναι πια γεγονός. Το ερώτημα όμως που προκύπτει είναι αν η κατάσταση αυτή είναι αναστρέψιμη ή όχι.

Ευχάριστη έκπληξη προκάλεσε η είδηση ότι σε έρευνα της UNICEF για την ευημερία των παιδιών, τα Ελληνόπουλα κατέλαβαν την τρίτη θέση ανάμεσα σε 21 χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου όσον αφορά την ευτυχία, δηλαδή το υποκειμενικό συναίσθημα ικανοποίησης από τη ζωή. Το γεγονός αυτό λαμβάνει χώρα όταν σε άλλα πιο αντικειμενικά κριτήρια ευημερίας, όπως η υγεία, η εκπαίδευση, η έρευνα μας τοποθέτησε πολύ πιο κάτω από το μέσο όρο. Αν λοιπόν στην συνολική κατάταξη βρεθήκαμε στην μέση (αφήνοντας πίσω μας πολύ πιο πλούσιες χώρες όπως η Μεγάλη Βρετανία και οι ΗΠΑ), αυτό το σφειλούμε στο γεγονός ότι τα παιδιά μας δήλωσαν περισσότερα

ευχαριστημένα από τη ζωή. Οι ερμηνείες σε αυτό το ενδιαφέρον και ελπιδοφόρο αποτέλεσμα της έρευνας ποικίλουν. Κάποιες κυνικές ερμηνείες υποστηρίζουν ότι πιθανόν τα Ελληνόπουλα να ψεύδονται να ή να δηλώνουν ευχαριστημένα από εγωισμό ή πατριωτισμό. Άλλες όμως πιο αισιόδοξες ερμηνείες υποστηρίζουν ότι τα παιδιά στην Ελλάδα μεγαλώνουν νιώθοντας επιθυμητά και ως ένα βαθμό το κέντρο της προσοχής. Το χαμηλό ποσοστό γεννητικότητας τα καθιστά πολύτιμα, αναλώνοντας μεγάλα αποθέματα αγάπης από τους ενήλικες γύρω τους. Η παραδοσιακή νοοτροπία της γονικής αφοσίωσης διαπιστώνεται ότι δεν έχει εξασθενήσει ολοκληρωτικά, ο σχολικός και οικογενειακός αυταρχισμός έχει μειωθεί ενώ προσπαθεί να διατηρηθεί ζωντανό το μοντέλο της ευρύτερης ελληνικής οικογένειας που προσφέρει υποστήριξη στα νέα μέλη. Εκεί όμως που ο ρόλος ή οι δυνατότητες του θεσμού της οικογένειας τείνουν να σταματούν, η συμβολή της Πολιτείας παρουσιάζεται μηδαμινή. Όταν η οικογένεια είναι οριακά προβληματική το «Κράτος Πρόνοιας» αδυνατεί να αναλάβει τις ευθύνες του. Η φροντίδα των παιδιών που στερούνται τη ζεστασιά της οικογένειας τους είναι καθήκον κάθε Πολιτείας που δεν μεροληπτεί απέναντι στους πολίτες της, δεν συνηθίζει να μειψιμοιρεί για την επικρατούσα πολιτική και κοινωνική κατάσταση και δεν παρεμποδίζεται από γραφειοκρατικές διαδικασίες. Ο κοινωνικός περίγυρος με την σειρά του, η εκκλησία, και τέλος οι παντός είδους υπηρεσίες πρόνοιας έχουν χρέος να βρίσκονται κοντά σε αυτές τις οικογένειες προληπτικά, προστατευτικά, ενισχυτικά αλλά κυρίως ανθρώπινα.

* Η Μαρία Γοδενοπούλου είναι Ψυχολόγος, απόφοιτη της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. (maria_godenopoulou@yahoo.gr)

Όταν το Κράτος και η κοινωνία (δεν) μεριμνά

Του **ΚΩΣΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΚΟΥ***

«πουλάει»

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΗΤΙΝΙΩΤΗ***

ου πόνου, πόσο μάλλον όταν αυτός ο πόνος παραμένει και δεν μας ασκεί άμεση επιρροή.

«όσταγμα», λοιπόν, που δόθηκε ηθελημένα ή μη-στα τους, είναι δύσκολο (εάν όχι ανέφικτο) να ανακληθεί. Ίσως έχει φτάσει σε τέτοια επίπεδα, πλέον, που τους έχουν τα όποια τραγικά γεγονότα κατά το δοκούν και άσχετων με τον πιο ανάρμοστο τρόπο. Και μια τέτοια να ανατραπεί.

α προσκρούσει σε «αναχώματα» τα οποία δύνανται να παρεμβάσουν συλλογικών φορέων δράσης. «όδειγμα αυτό της Εθνικής Συνομοσπονδίας των (ΕΑ), η οποία με ιδιαίτερα σκληρή ανακοίνωσή της (Ραδιοηλεκτρονική (ΕΣΡ), καταδίκασε το επί μέρους στην παραπληγία μιας γυναίκας ως επικοινωνούσας, καθώς η εστίαση στην αναπηρία δεν αποκαλύπτει τραγωδίας, αλλά αντίθετα τα συγκαλύπτει.

«αχώματα» αυτού του είδους θα αποτελέσουν παράλληλα άλλες συλλογικότητες, προκειμένου το αίτημα για την παρουσίαση των εμπέδων τραγικών γεγονότων να επιτέλους- ισχυρό και ως εκ τούτου υλοποιησιμό.

«Έκπληκτη και συγκλονισμένη» παρακολούθησε η κοινή γνώμη την τραγωδία που εκτυλίχθηκε στην Αγχιάλο στις 15 Φεβρουαρίου 2007 όταν 46χρονος πατέρας σκότωσε τον 6 ετών γιο του και την πεθερά του, τραυματίζοντας ταυτόχρονα και τον μεγαλύτερο γιο του. Λιγότερο «έκπληκτη» παρακολούθησε λίγες μέρες αργότερα τον επιλογο με τον θάνατο «από φυσικά αίτια» της παραπληγικής μητέρας.

Το γεγονός ανέδειξε για μία ακόμη φορά την αδυναμία των φορέων της πολιτείας να κινητοποιηθούν έγκαιρα και να αναλάβουν προληπτική δράση έτσι ώστε να περιοριστούν στο μέτρο του δυνατού τέτοιες οικογενειακές τραγωδίες. Το οργανωτικό πλαίσιο, τα γραφειοκρατικά εμπόδια, ζητήματα αρμοδιοτήτων και ευθυνοφοβία - αλλά και σε πολλές περιπτώσεις η επαγγελματική ανεπάρκεια καθιστούν τους αρμόδιους φορείς ανίκανους να αντιμετωπίσουν φαινόμενα οικογενειακής βίας. Το παράδοξο βρίσκεται στο γεγονός ότι η πολιτική ηγεσία, αν και αναγνωρίζει τα προβλήματα και τις δυσλειτουργίες που παρουσιάζει ο κρατικός μηχανισμός, σπανίως παρεμβαίνει για να διορθώσει τα κακώς κείμενα στις ήδη υφιστάμενες δομές. Αντί αυτού, συνήθως δημιουργεί νέους φορείς «αρμοδιότερους» των προηγούμενων που όχι μόνο δεν επιλύουν τα προβλήματα, αλλά δημιουργούν νέα ζητήματα προσδιορισμού και διάκρισης των αρμοδιοτήτων που τελικώς απλά διογκώνουν την γραφειοκρατία και της προσδίδουν περισσότερη δυσκινησία. Μπορεί βέβαια να εξυπηρετούν άλλους στόχους, όπως το «βόλεμα» της εκλογικής πελατείας, οπότε η αποτελεσματικότητα έρχεται σε δεύτερη μοίρα ...

Πέραν όμως των κρατικών φορέων εντυπωσιακή είναι και η αδυναμία που επιδεικνύουν άλλοι θεσμοί που δραστηριοποιούνται στα πλαίσια της «κοινωνίας των πολιτών». Η αναποτελεσματικότητα των φορέων αυτών (μη κυβερνητικές οργανώσεις, εθελοντικοί σύλλογοι, τοπικές οργανώσεις κλπ) πρέπει να αναζητηθεί τόσο στη στάση κάθε πολίτη απέναντι σε γνωστά προβλήματα και παθολογίες, όσο και στη βούληση των ίδιων των φορέων να αναλάβουν δράση και να εμπλακούν άμεσα σε ζητήματα που αντιμετωπίζονται από την

κοινωνία ως ταμπού. Η δυνατότητα των φορέων αυτών να ενεργοποιηθούν και να δράσουν εγκαίρως εξαρτάται κατά μείζονα λόγο από το βαθμό ευαισθητοποίησης κάθε μέλους του κοινωνικού συνόλου. Έτσι σε περιπτώσεις οικογενειακής βίας όπως η προαναφερθείσα, η ανάδειξη του προβλήματος μέσα από προσωπικές κι επώνυμες καταγγελίες σε φορείς που με το έργο τους έχουν αποδείξει έμπρακτα ότι ευαισθητοποιούνται άμεσα θα μπορούσε να μειώσει δραστικά τις περιπτώσεις όπου η κατάληξη τέτοιων ιστοριών είναι τραγική. Στο σημείο αυτό, βέβαια, δεν θα πρέπει να αγνοήσουμε σημαντικά ζητήματα απορρήτου και προστασίας της οικογενειακής ζωής, τα οποία θέτουν σημαντικά διλήμματα στους επαγγελματίες αλλά και στα μέλη των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

Η ανάληψη αποφασιστικής δράσης σε προσωπικό επίπεδο δεν αρκεί. Η αποφασιστικότητα και το σθένος φορέων του ευρύτερου πλέγματος της κοινωνίας των πολιτών είναι ένας παράγοντας ιδιαίτερα σημαντικός για την αντιμετώπιση φαινομένων κοινωνικής παθογένειας. Σήμερα πολλοί από τους φορείς αυτούς αποφεύγουν να κοπιάζουν κατάματα τα προβλήματα και αναλώνονται στην διοργάνωση ημερίδων και εκδηλώσεων διαδικασίες ανώδυνες και πολλές φορές προσοδοφόρες, αδιαφορώντας συχνά για την ουσία των προβλημάτων.

Η διατύπωση «το κράτος φταίει» δεν είναι μόνο ανακριβής, αλλά εμπεριέχει και ένα στοιχείο ευθυνοφοβίας. Η εύκολη λύση είναι να ανακαλύπτουμε σε κάθε περίπτωση τον «αποδιοπομπαίο τράγο» για να του φορτώσουμε και τις δικές μας ευθύνες, πράξεις ή παραλείψεις. Και το κράτος στην Ελλάδα αποτελεί σε κάθε περίπτωση ιδανικό «αποδιοπομπαίο τράγο» για τους ανεύθυνους πολίτες του.

* Ο Κώστας Διαμαντικός είναι Πολιτικός Επιστήμονας, Υποψήφιος Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών (kdiamantikos@gmail.com)

ητινώτης είναι Πολιτικός Επιστήμονας, με Μεταπτυχιακές Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Σχέσεις. (critiniot@pspa.uoa.gr)

[Λαογραφία]

Παλιοί χαρακτηριστικοί τύποι της Αγχιάλου

Γράφει ο Γ. Μπουρτζής

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΑΜΟΥΡΔΑΝΗΣ - Ο ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ

Μια μέρα, στις αρχές της δεκαετίας του '50, περίπου, εντελώς αιφνιδιαστικά, διακριτικά και αθόρυβα, εμφανίστηκε στην αγορά της Αγχιάλου ένας νέος, σχετικά στην ηλικία, άγνωστος άνδρας, μετρίου αναστήματος, πού τράβηξε αμέσως την προσοχή και την περιέργεια των κατοίκων. Ήταν πολύ συνεσταλμένος και ανήσυχος κι έδειχνε σαν να γύρευε κάτι. Η όλη δε εμφάνιση και εξωτερική υποδομή του ήταν αξιολύπητη. Φόραγε παλιά φθαρμένα ρούχα και παπούτσια και από τον τρόπο που εστέκετο και βιάδιζε δεν μπορούσε να κρύψει ότι έπασχε από σοβαρή σωματική αναπηρία, προφανώς από ημιπληγία. Αλλά και από πλευράς ψυχικής υγείας η κατάσταση του δε φαινόταν η καλύτερη δυνατή.

Όμως, σιγά-σιγά και διστακτικά άρχισε να εκδηλώνει το μυστικό της εδώ περιέργης παρουσίας του που δεν ήταν άλλο παρά η αναζήτηση οποιασδήποτε δουλειάς του ποδαριού που θα του εξασφάλιζε τα, προς το ζην, στοιχειώδη.

Πάντως, κανείς ποτέ δεν έμαθε από πού και πως ακριβώς ο δυστυχής εκείνος άνθρωπος, που σαν λαβωμένο αποδημητικό πουλί έψαχνε με αγωνία να βρει κάποιο ασφαλές καταφύγιο, ήρθε και κούρνιασε στα μέρια μας.

Ανεξακρίβωτες φήμες έλεγαν ότι είχε έρθει από κάποια παλιά συνοικία της περιοχής του Βόλου όπου ζούσε με την άρρωστη μητέρα του. Ο ίδιος άλλωστε, ποτέ δεν μιλούσε για τον εαυτό του ούτε για την οικογενειακή του κατάσταση και καταγωγή. Δικοί του, άγνωστοι για τους άλλους, προσωπικοί λόγοι του επέβαλαν να κρατάει ερμητικά κλεισμένα μέσα του τα προσωπικά αυτά δεδομένα για δική του και μόνο αποκλειστική χρήση και γνώση. Το μόνο που αποκάλυπτε, σε όσους τον ρωτούσαν, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μόνο το στερεότυπο όνομά του:

Θανάσης Σαμουρδάνης. Πέραν τούτου έτερον ουδέν. Η πέτρινη αυτή σιωπή του εξήπτε, όπως ήταν φυσικό και επόμενο, την περιέργεια και τη φαντασία πολλών συμπολιτών οι οποίοι έκαναν διάφορες αυθαίρετες εικασίες και υποθέσεις και έπλαθαν, κατά το δοκούν, φανταστικές ιστορίες και μυθεύματα γύρω από το άγνωστο παρελθόν, τη ζωή και τη δράση του δυστυχούς εκείνου πλάσματος.

Μόνο όταν μεθούσε, για να ξεχάσει τα βάσανα και τους καημούς της πονεμένης του ζωής, τότε, μέσα από τους λυγμούς και τους στεναγμούς του, φώναζε γοερά, με βραχνιασμένη τη φωνή, τη μάνα του.

Εκτός από τον αλκοολισμό έπασχε και από επιληψία, οι συχνές και έντονες κρίσεις της οποίας επιδείνωναν

ακόμη πιο πολύ την κατάστασή της υγείας του.

Η πάντα, όμως, φιλόξενη και ευαίσθητη αγχιαλίτικη κοινωνία συγκινημένη από την αθλιότητα και ανασφάλεια του ανήμπορου εκείνου ανθρώπου άρχισε, από την πρώτη στιγμή, να τον περιβάλλει με ιδιαίτερη αγάπη και στοργή, να τον αποδέχεται και να τον αφομοιώνει σταδιακά στους κόλπους της.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα, ο άγνωστος, μέχρι πρότινος, «Σαμουρδάνης» έγινε γνωστός σε όλους τους Αγχιαλίτες και αναδείχθηκε σε «πρόσωπο» της κεντρικής αγοράς και σε «διαπιστευμένο» αχθοφόρο του χωριού.

Το μόνιμο στέκι του ήταν κάτω από τη μεγάλη μουριά μπροστά στην ταβέρνα Κουτσοβασίλη. Εκεί τον έβρισκαν όσοι ήθελαν να του αναθέσουν διάφορες μικροδουλειές, μεταφορικού, συνήθως, χαρακτήρα. Να μεταφέρει αποσκευές από και προς τη στάση των λεωφορείων, να πάει τα ψώνια από τα μαγαζιά στα σπίτια των νοικοκυραίων, τις πινακωτές με τα ζυμωμένα ψωμιά στο φούρνο για ψήσιμο και τανάπαλιν και να εκτελέσει, γενικώς, κάθε είδους παραγγελία με μεγάλη πάντα προθυμία και υπευθυνότητα και χωρίς καμία ιδιαίτερη απαίτηση. Του αρκούσε ό,τι του έδινε, κατά την προαίρεσή του, ο πελάτης του και ήταν πάντα ικανοποιημένος από τα φιλέματα αυτά.

Παρά τη μεγάλη αναπηρία του, εντούτοις, λόγω της ισχυρής κράσης και της υπερβολικής φιλοτιμίας του, σήκωνε και κουβαλούσε, πολλές φορές, αρκετά μεγάλα και βαριά φορτία, χωρίς να βαρυνκωμεί ποτέ. Δε χαλούσε το χατίρι κανενός.

Σε όλες τις κηδείες ήταν απαραίτητος. «Εθιμικό δικαίω» αξίωνε και έπαιρνε τον ξύλινο σταυρό και έμπαινε πάντοτε επικεφαλής της νεκρικής πομπής.

Λαγοκοιμόταν σε διάφορα караγιαπιά, αποθήκες, αχυρώνες και άλλους βοηθητικούς χώρους που του παραχωρούσαν, από συμπόνια, οι κάτοχοί τους. Ο Θανάσης αυτός, ήταν πασίγνωστος και δημοφιλής σε όλο τον παιδόκοσμο της Αγχιάλου, διότι είχε την εξαιρετική επιτηδειότητα να τεχνικά ικανότητα (άγνωστο πως την απέκτησε) να κατασκευάζει και να εκτοξεύει στον ουρανό, με ιδιαίτερη επιτυχία, μεγάλα χάρτινα, με καλαμένιο σκελετό, χρωματιστά αερόστατα.

Κάθε φορά που γινόταν γνωστό ότι ο Σαμουρδάνης θα πετάξει αερόστατο επακολουθούσε φοβερός πανζουρλισμός. Η συγκλονιστική είδηση κυκλοφορούσε αστραπιαία σε όλες τις γειτονιές. Μαζεύονταν όλη η «μαριδά»-και όχι μόνο-στο χώρο της εκτόξευσης για να αποθαυμάσει το σημαντικό αυτό γεγονός, που ήταν, πράγματι, πολύ εντυπωσιακό και θεαματικό. Η ανύψωση του

αερόστατου, συνοδευόταν από ενθουσιώδεις ζητωκραυγές, ιαχές και χειροκροτήματα, καθώς εκείνο ανέβαινε και χανόταν, αργά-αργά, στα βάρη του ουρανού. Τότε ο Θανάσης γνώριζε πραγματική αποθέωση από μικρούς και μεγάλους και αισθανόταν πανευτυχής.

Το «πεδίο εκτόξευσης» εστήνετο, συνήθως, στην παραλία, στην ανηφοριά του Σχολείου, στην ακρόπολη και σε άλλα κατάλληλα και επίκαιρα σημεία, που επέλεγε ο ίδιος ο «αεροναυπηγός», στα οποία φύσαγε κυρίως το απαραίτητο, για την επιτυχία του «εγχειρήματος» ελαφρό αεράκι.

Η μεγαλύτερη, όμως αγάπη και αδυναμία του Σαμουρδάνη, ήταν, αναμφισβήτητα, η ιστορική τοπική ποδοσφαιρική ομάδα της Πυράσου για την οποία πέθαινε κυριολεκτικά. Ήταν πάντα παρών σε όλους τους αγώνες και τις προπονήσεις της ομάδας και ιδιαίτερα ενθουσιώδης και εκδηλωτικός. Τότε και μόνο αναστέλλονταν όλες οι επαγγελματικές και άλλες δραστηριότητες του. Είχε πολύ φιλικές σχέσεις με όλους τους ποδοσφαιριστές του Συλλόγου τους οποίους υπεραγαπούσε και λάτρευε πραγματικά. Του άρεσε πολύ να τους πειράζει και να χαριεντίζεται μαζί τους και χαίροταν, σαν μικρό παιδί, όταν του ανταπέδιδαν τα πειράγματά του. Πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες στην ομάδα και μάλιστα αφιλοκερδώς παρά την ανέχεια του. Πρώτος πήγαινε και τελευταίος έφευγε από τα αποδυτήρια για να περιποιηθεί και να φροντίσει, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, τους ποδοσφαιριστές ώστε να μη τους λείψει τίποτε. Όταν νικούσε η ομάδα τότε μεθούσε δικαιολογημένα κι ένιωθε υπερήφανος για αυτή.

Όμως, όπως διακριτικά και αθόρυβα ήλθε, διακριτικά και αθόρυβα απήλθε από τον τόπο μας ύστερα από τριακονταετή και πλέον έντονη εδώ παρουσία.

Λόγω επιδεινώσεως της υγείας του διακομίστηκε ξαφνικά μια μέρα σε ψυχιατρική κλινική της Αγριάς, όπου, ύστερα από παρατεταμένη νοσηλεία, άφησε εκεί την τελευταία του πνοή εγκαταλελειμμένος και ξεχασμένος από όλους.

Παρά ταύτα όμως, η ανάμνησή του παραμένει πάντα αγαθή και οικεία στη μνήμη όλων όσων τον γνώρισαν και έζησαν από κοντά τη μοναχική και μαρτυρική του πορεία στη ζωή.

Είθε, το ταπεινό αυτό σημείωμα να αποτελέσει ελάχιστο, έστω, ψήγμα εξιλασμού για όσα θα έπρεπε, αλλά δεν μπορέσαμε ή παραλείψαμε να κάνουμε για τη ζωή και την ψυχή της δυστυχισμένης και αθώας εκείνης ανθρώπινης υπόστασης που συνέπεσε να βρεθεί και να ζήσει κοντά μας.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ (Που θα λέγεται έναν καιρό)

Γράφτηκε από τον Στέφανο Γρανίτσα επί τη ανεγέρσει της Νέας Αγχιάλου το 1908

Στοχάζομαι ένα μακρινόν καιρόν όπου η Εκκλησία η οποία θεμελιώνεται σήμερον πλησίον του Αλμυρού, να έχει γεμίσει ρωγμές και μαυροπράσινα χορτάρια - φιλήματα των αιώνων, οι οποίοι θα περάσουν επάνω της. Τα τριφύλλια θα έχουν γιγαντωθεί επάνω εις τους τάφους όλων ημών, οι οποίοι ανταμωμένοι ως μία ορχήστρα παλμών γύρω από την σημερινήν εορτήν, και η εποχή αυτή να κολυμβά εις την ώχραν του παλαιού καιρού και να λούεται με τα θαμπά γαλανά χρώματα του Θρύλου. Επάνω από τα ανάραχα του Πηλίου ο ήλιος θα φιλεί μίαν Αγχιάλον, η οποία τότε δεν θα είναι νέα και όταν θα γέρνει να κοιμηθεί κάτω εις τον ωραϊόν Παγασητικόν θα νοσταλγεί ερωτικά παιχνίδια επάνω εις τζάμια σπιτιών, τα οποία σήμερον δεν εχαράχθησαν ακόμη και τα οποία τότε θα είναι μελαγχολικά λείψανα μακρινού καιρού.

Μέσα εις ένα από αυτά τα παμπάλαια σπίτια, μία χειμωνιάτικη φωτιά, η οποία θα τραγουδά εις το τζάκι, θα ακομπανιάρει κάποιο παραμύθι μιας γερόντισσας Αγχιαλίτισσας, που θα την κυκλώνουν παιδικά ματάκια γεμάτα έκπληξη και φόβο. Θα αρχίζει όπως όλα τα παραμύθια «μια φορά και έναν καιρό» και θα κάνει όλον τον σκιερόν δρόμον και τα μονοπάτια του παραμυθιού. Τίποτε δεν θα είναι οριστικόν και πιθανοφανές, πράγματα αχρονολόγητα, άνθρωποι ανονόμαστοι και εποχάι απροσδιόριστοι θα ανακατεύονται και θα περνούν αγκαλιασμένα κάτω από θρύλων εύμορφα χρώματα και ανάμεσα από τερατώδεις απιθανότητες μύθων.

Από όλον το παραμύθι θα ανεβαίνει μία κόκκινη φεγγοβολή αιμάτων, μία φεγγοβολή, η οποία θα ηχολογεί, γδούπους κορμών και σωροβολιάσματα σπιτιών, επικούς εναγκαλισμούς θανάτων και τρομεράς κραιπάλας ψυχών μεθυσμένων από φως ελληνικής Ιδέας, αστραπάς μεγαλείου ωσάν εκείνο που επλημμύρισε τον κάμπον του Μεσολογγίου, όταν αι υπέροχοι ελεύθεροι πολιορκημένοι

Εσκεπάσανε τη γη
πάνω στάρματα βροντώντας
με το λεύθερο κορμί.

Σκελετοί γιγάντων μυθικών εποποιών και οράματα φανταστικών ανθρώπων θα διασταυρώνονται και θα γεμίζουν το τριανταφυλλένιον ημίφως, με το οποίον θα πολιορκεί η χειμωνιάτικη φωτιά, το παραμύθι της γερόντισσας Αγχιαλίτισσας.

Και το παραμύθι θα αρχίζει επάνω από στίτια, τα οποία μίαν αυγήν απλώθησαν αχνίζοντα ερείπια πυρκαϊάς· επάνω εις ανθισμένους κήπους και πράσινα χωράφια, τα οποία κατέκλυσεν ο θάνατος· επάνω εις δρόμους και στενοσόκακα, τα οποία επλημμύρισαν από βοήν συμφοράς και ολέθρου.

Και θα τραβά τον δρόμον του έπειτα προς τόπους μακρινούς, συνοδεύον τα σμήνη των ηρώων, οι οποίοι δεν επήραν άλλο από την πατρίδα των και τα στίτια των, παρά τους αγρίους θυμούς της ελληνικής ψυχής των, δια να τους φέρουν εις την αγκάλην της Μεγάλης Πατρίδος των, φαντάσματα πλέον ανθρώπων, αλλ' ακούραστα κελαϊδίσματα αξεριζώτων ονείρων της Ελληνικής Φυλής...

Και το παραμύθι έπειτα θα κλῶθεται και θα τελειώνει με τα χαμόγελα μιας αυγής — της σημερινής αυγής — όπου ένα ωραϊόν Βασιλόπουλον κυκλωμένον από χαράν και τραγούδια και επάνω εις χωράφια, όπως εκείνα τα οποία ερήμαξαν τα βάρβαρα ποδάρια, υψώνει την Εκκλησίαν, την οποίαν ερρόφησαν οι φλόγες και τα στίτια, τα οποία έγιναν στάχτη μέσα εις ένα μεγαλόστομον Ύμνον προς την αιωνιότητα της Ιδέας μιας Φυλής...

Εις την γερόντισσαν Αγχιαλίτισσαν θα τα έχει ειπέι αυτά η γιαγιά της ως κάποιο παραμύθι, θα τα διηγείται εις τα εγγόνια της ως παραμύθι, τα παιδάκια θα τα ακούουν ως ένα παραμύθι, θα φαίνονται κάτι περισσότερο από ένα παραμύθι και μόνον ο Ήλιος, ο οποίος θα ανεβαίνει από τας βουνοκορυφάς του Πηλίου, θα ηξεύρει καλά, ότι όλα αυτά τα οποία θα φαίνονται μίαν φοράν και έναν καιρό ως ένα ωραϊόν παραμύθι, τα ενεργαίως ζωντανά από τους τελευταίους θλιβερούς καπνούς της Παλαιάς Αγχιάλου έως την ωραϊάν αυγήν — την σημερινήν αυγήν — της Νέας Αγχιάλου.

Στέφανος Γρανίτσας

Ο Στέφανος Γρανίτσας υπήρξε δημοσιογράφος, λαογράφος και πολιτικός, αφού εκλέχτηκε βουλευτής Ευρυτανίας. Ήταν φίλος του Ελ. Βενιζέλου. Γεννήθηκε στη Γρανίτσα Ευρυτανίας το 1880 και πέθανε το 1915, δηλαδή πολύ νέος.

Η συντακτική ομάδα ευχαριστεί τον φίλο του συλλόγου μας κ. Κώστα Γαλλή για την αποστολή από το αρχείο του του Διηγήματος του Στέφανου Γρανίτσα «Το Παραμύθι» που δημοσιεύτηκε στο Πανελλήνιο Ημερολόγιο, το 1908.

[Βιβλιοπαρουσίαση]

Με μεγάλη χαρά ενημερωθήκαμε για το νέο βιβλίο της συμπατριώτισσας μας Ζωής Κανάβα, με τίτλο «Είπεν ο Κύριος». Οι ευαγγελικές παραβολές διασκευασμένες για παιδιά από τις Εκδόσεις Ακρίτας Παιδικά. Στο βιβλίο περιέχονται δεκαπέντε από τις γνωστότερες παραβολές του Κυρίου, λογοτεχνικά επεξεργασμένες από τη συγγραφέα και πλούσια εικονογραφημένες από τη Χριστίνα Παπαθέου Δουληγέρη. Τόσο ο λόγος της κας Κανάβα, με τον απόλυτο σεβασμό στο γράμμα και στο πνεύμα του ιερού κειμένου και τα σχόλια που το συνοδεύουν, όσο και οι γεμάτες φως και χρώμα ζωγραφίες της κας Δουληγέρη δεν προκαλούν μόνο τη φαντασία των νεαρών αναγνώστων, τη σκέψη και την κρίση τους, αγγίζουν τις καρδιές τους προπάντων, ώστε να γνωρίσουν και βιωματικά τις αλήθειες της πίστης.

Μεγάλη χαρά ενημερωθήκαμε για το νέο βιβλίο της συμπατριώτισσας μας Ζωής Κανάβα, με τίτλο «Είπεν ο Κύριος». Οι ευαγγελικές παραβολές διασκευασμένες για παιδιά από τις Εκδόσεις Ακρίτας Παιδικά. Στο βιβλίο περιέχονται δεκαπέντε από τις γνωστότερες παραβολές του Κυρίου, λογοτεχνικά επεξεργασμένες από τη συγγραφέα και πλούσια εικονογραφημένες από τη Χριστίνα Παπαθέου Δουληγέρη. Τόσο ο λόγος της κας Κανάβα, με τον απόλυτο σεβασμό στο γράμμα και στο πνεύμα του ιερού κειμένου και τα σχόλια που το συνοδεύουν, όσο και οι γεμάτες φως και χρώμα ζωγραφίες της κας Δουληγέρη δεν προκαλούν μόνο τη φαντασία των νεαρών αναγνώστων, τη σκέψη και την κρίση τους, αγγίζουν τις καρδιές τους προπάντων, ώστε να γνωρίσουν και βιωματικά τις αλήθειες της πίστης.

[Βιβλιοκριτική]

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

«Το Οδοιπορικό του Βασίλη»

Πρόσφατα κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του συμπατριώτη μας και πρώην Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας κ. Βασίλη Μπουφίδη «Το οδοιπορικό του Βασίλη», «εκτός εμπορίου» όπως λέει και ο ίδιος καθώς διατίθεται δωρεάν.

Πρόκειται για μια ιδιαίτερη περίπτωση βιβλίου. Διαβάζοντάς το κανείς ξαφνιάζεται καθώς σε καμία περίπτωση δεν είναι αυτό που φοβόσουν· δηλ. μια αυτοβιογραφία που δεν αφορά κανέναν άλλο εκτός από τον ίδιο και την οικογένειά του. Στην ουσία πρόκειται για τρία βιβλία σε ένα όπως θα δείτε παρακάτω. Ένα μόνο στοιχείο του βιβλίου είναι η αυτοβιογραφία του «Βασίλη» και της οικογένειάς του, καθώς και η πολιτική, επιστημονική και επαγγελματική του σταδιοδρομία (λαμπρός γεωπόνος και δραστήριος και επιτυχημένος επιχειρηματίας).

Διαβάζοντας κανείς το βιβλίο διαπιστώνει πως **καταρχήν** πρόκειται για ένα απλό (όχι όμως απλοϊκό) στη γραφή του ανάγνωσμα με μπλόκα λαογραφικά στοιχεία. Σ' όλο το βιβλίο και κυρίως στο κομμάτι με τις παιδικές διηγήσεις βλέπουμε να περνούν από μπροστά μας οι συνήθειες, η κοινωνική ζωή, οι δυσκολίες της καθημερινότητας, οι συνήθειες και οι παραδόσεις και κυρίως οι επικρατούσες απόψεις και ενίοτε οι δυσδιαιμονίες και η θρησκευτική προσήλωση των «παλαιών» Αγχιαλιτών ταυτόχρονα με την κριτική του «Βασίλη» που είναι ιδιαίτερα καυστική και ορισμένες φορές κατά τη γνώμη μου αυστηρή. Εδώ όμως θα πρέπει να τονίσω αυτό που θα δει ο αναγνώστης σε όλο το βιβλίο· την αγάπη και το σεβασμό που δείχνει ο Βασίλης στο συνάνθρωπό του κυρίως σε αυτόν με τον οποίο διαφωνεί ιδεολογικά.

Ταυτόχρονα, όμως, πρόκειται για ένα ιστορικό βιβλίο. Μέσα από τις διηγήσεις του «Βασίλη» παρακολουθούμε τη νεότερη ιστορία όχι μόνο της Αγχιάλου αλλά και ολόκληρης σχεδόν της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδας. Ιδιαίτερη προσοχή αξίζει να δοθεί στην εξιστόρηση της νεότερης ιστορίας της

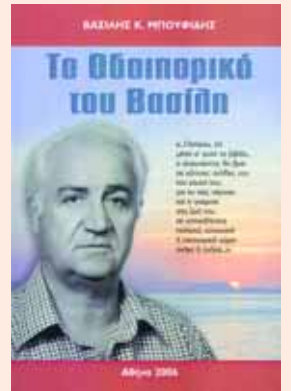
Αγχιάλου (κατοχή, εμφύλιος, νεότερη ιστορία) καθώς σε τοπικό επίπεδο δεν γνωρίζω να έχει καταγράψει κάποιος σε τέτοια έκταση τα αντίστοιχα γεγονότα.

Όλα αυτά τα γεγονότα και οι διηγήσεις δεν δίνονται στεγνά στον αναγνώστη του βιβλίου αλλά με τη μορφή αναγνώσματος και μάλιστα σε τρίτο πρόσωπο (για τον εαυτό του δεν αναφέρεται σαν «εγώ...» αλλά «ο Βασίλης...»). Είναι όπως θα διαπιστώσει κανείς όλα εκείνα τα γεγονότα που επηρεάζουν και διαμορφώνουν το εγώ του κάθε ανθρώπου, δηλαδή την ψυχολογία και την στάση ζωής που έχει ο καθένας μας, κυρίως την πολιτική.

Αυτό το βιβλίο όταν το διαβάζει κανείς προσεκτικά θα προσέξει πως η «αυτοβιογραφία του Βασίλη» είναι απλώς το πρόσχημα γι' αυτά που θέλει να πει ο Βασίλης. Και ο «Βασίλης» δεν μασάει τα λόγια του.

Γιατί το βιβλίο αυτό είναι βαθύτατα πολιτικό, εμπλουτισμένο σε κάθε σημείο του με σχόλια επηρεασμένα από την αριστερή ιδεολογία και δράση του Βασίλη που ο ίδιος όχι μόνο δεν κρύβει αλλά φροντίζει να τονίζει σ' όλο το βιβλίο χωρίς να λείπουν και τα πολλά κριτικά σχόλια και παρατηρήσεις για την αριστερά στην Ελλάδα.

Τελειώνοντας θα έλεγα ότι το συγκεκριμένο βιβλίο πέρα από την τριπλή χρήση - χρησιμότητά του (λαογραφία - ιστορία - πολιτική) έχει και μια τέταρτη. Ο καθένας από εμάς ωθείται να κρίνει τα σχόλια των απόψεων του Βασίλη. Ο προβληματισμός στον οποίο σε ωθεί το περιεχόμενο του βιβλίου είναι πάντα η καλύτερη τροφή για το μυαλό. Γιατί τελικά ποιος πραγματικά ο λόγος να διαβάζουμε κάτι αν εκ των προτέρων συμφωνούμε με αυτό.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Αρκετές ήταν οι δραστηριότητες του Συλλόγου κατά το 2006, με την μερίδα του λέοντος όπως ήταν φυσικό να αφορούν σε εκδηλώσεις που σχετίζονται με το κλείσιμο 100 χρόνων από το Ολοκαύτωμα της Παλαιάς Αγχιάλου. Οι κυριότερες από αυτές ήταν: (εξαιρουμένων των τακτικών δραστηριοτήτων όπως η Πρωτοχρονιάτικη Πίττα, συμμετοχή σε κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις κ.α)

Α. Η ανακήρυξη του 2006 ως έτους μνήμης για τα 100 χρόνια που πέρασαν από τις θλιβερές εκείνες ημέρες.

Β. Η έκδοση ιστορικού βιβλίου που στηρίζεται σε πλήθος σπάνιων εγγράφων εκείνων των ημερών, για την βήμα προς βήμα ίδρυση της Νέας Αγχιάλου, του λαογράφου ερευνητή κ. Γεωργίου Διονυσίου.

Γ. Η έκδοση μετά από συνεργασία με τα ΕΛΤΑ, ειδικού αναμνηστικού γραμματοσήμου.

Δ. Η προκήρυξη διαγωνισμού προς τους μαθητές των σχολείων της Νέας Αγχιάλου, για να εκπονήσουν εργασία σχετική με την καταστροφή της Αγχιάλου και η βράβευση των δύο καλύτερων εργασιών με 500 ΕΥΡΩ.

Ε. Η υποβολή προς τον Δήμο της Νέας Αγχιάλου εμπεριστατωμένης μελέτης για τη αξιοποίηση του παλιού Οινοποιείου, πρόταση που δυστυχώς δεν απαντήθηκε μέχρι σήμερα.

Στ. Καλοκαιρινός χορός στο ΚΟΚΚΙΝΟΣ CLUB για να συνδιασκεδάσουν τα μέλη του Συλλόγου με τους Αγχιαλίτες φίλους και γνωστούς.

Ζ. Η διοργάνωση τον Σεπτέμβριο ημερίδας με διακεκριμένους ομιλητές στο

κατάμεστο αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου Αθηνών, για τις αιτίες και το χρονικό της καταστροφής της Αγχιάλου.

Η. Η από κοινού με το Πανεπιστήμιο Αθηνών απόφαση για την διοργάνωση το 2007 ειδικών ημερίδων για το παρόν και το μέλλον των σχέσεων Ελλάδας και Βουλγαρίας. Τελειώνοντας κάπου εδώ την καταγραφή των σπουδαιότερων δραστηριοτήτων της χρονιάς που πέρασε, πιστεύουμε ότι σημαντικότερη όλων υπήρξε η προβολή της Αγχιάλου στους πολυάριθμους εκπροσώπους φορέων αλλά και στους πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες καθώς και στους ειδικούς επιστήμονες, στους οποίους απευθύνθηκε ο Σύλλογος για την βοήθεια και στήριξη των ενεργειών του. Οι επαφές αυτές, σε συνδυασμό με την συγκινητική προσέλευση των συμπατριωτών και των φίλων του Συλλόγου, είναι δυνατόν να αποτελέσουν τον πολύτιμο σπόρο που θα χρειασθεί μελλοντικά ο αγρός της ιστορίας και της παράδοσης του τόπου μας.

Για τον λόγο αυτό ο Σύλλογος εκφράζει την βαθειά ευγνωμοσύνη του προς όλους τους επώνυμους και ανώνυμους φίλους που βοήθησαν ο καθένας με τον τρόπο του στην εκπλήρωση του ιστορικού χρέους μας. Το επόμενο ραντεβού μας σε ένα χρόνο, με την ευχή για έναν επίσης πλούσιο απολογισμό έργου.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ Θ. ΑΞΑΡΛΗΣ

Την εφημερίδα της Νέας Αγχιάλου μπορούν να την προμηθεύονται από:

1. Το φωτογραφείο του Κώστα Τζουμερκιώτη στη Νέα Αγχιάλο.
2. Το κατάστημα του Στάθη Βέτσικα στις Μικροθήβες.
3. Το κατάστημα του Κώστα Κολοκοτρώνη στο Αϊδί.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Στους φοιτητές που σπουδάζουν η εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος» αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ αρκεί να μας γνωστοποιήσουν τη διεύθυνσή τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Άρθρα που έχουν σταλεί και δεν έχουν δημοσιευθεί λόγω χώρου της εφημερίδας θα δημοσιευθούν σε προσεχή φύλλα μας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 2006

ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		ΕΣΟΔΑ	
1. Γραφική ύλη	191,37	Συνδρομές Μελών & Συνδρομητών	3491,36
2. Ταχυδρομική θυρίδα	50,42	Δωρεές Μελών & Φίλων του Συλλόγου	2050,00
3. Ταχυδρομικά	80,85	Εισπράξεις από πώληση βιβλίου Γ. Διονυσίου	6015,00
4. Συνδρομές σε Συλλόγους	45,00	Δάνειο από πρόεδρο	4916,47
367,64			
ΕΞΟΔΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ		Υπόλοιπο ταμείου 31/12/05	
1. Εκτύπωση 4 τευχών	6113,40		335,57
2. Συσκευασία 4 τευχών	307,02		
3. Ταχυδρομικά »	431,79		
6852,21		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	
			19238,90
ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΞΟΔΑ			
1. Αμοιβή λεωφορ. ΚΤΕΛ (Για την πρωτοχρονιάτικη πίττα 2006)	500,00		
2. Προσκλησεις	60,00		
3. Φωτογραφίες	40,46		
4. Ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο	2579,97		
5. Πρόγραμμα Ημερίδας	700,00		
6. DVD - Φωτογραφίες	476,00		
7. Ταχυδρομικά	173,32		
8. Έκδοση Αναμνηστικού Γραμματοσήμου	460,00		
9. Έκδοση Βιβλίου Γ. Διονυσίου (έναντι) «Μία Αγχιάλος νέα γεννιέται»	5500,00		
10. Βραβεία στο Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου	500,00		
11. Ενόχωση συμπολίτη μας	300,00		
12. Εφορία	280,00		
13. Στεφάνι	50,00		
		11.619,75	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ			18.839,60
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 2006			
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 2006	€ 19.238,90		
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 2006	€ 18.839,60		
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΕΙΣ ΝΕΟ	€ 399,30		

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Στην Αθήνα σήμερα 25 Φεβρουαρίου 2007 η Ελεγκτική Επιτροπή απαρτιζόμενη από τους Ελευθέριο Χαροντάκη πρόεδρο και Χρήστο Τριαντόπουλο μέλος, μετά από έλεγχο διαπίστωσε ότι όλες οι γενόμενες εγγραφές στο παρών βιβλίο αποδεικνύονται από έγκυρα, νόμιμα παραστατικά και όλες οι δαπάνες έγιναν για τις ανάγκες και τους σκοπούς του Συλλόγου, όπως το καταστατικό ορίζει. Το υπόλοιπο του ταμείου στις 31-12-2006 ανέρχεται στο ποσόν των τριακοσίων ενενήντα εννέα ευρώ και τριάντα λεπτά (399,30), ενώ υπάρχει δάνειο από τον πρόεδρο του Συλλόγου τεσσάρων χιλιάδων εννενήντα δέκα έξι ευρώ και πενήντα επτά λεπτά (4916,47).

Η Εξελεγκτική Επιτροπή εισηγείται την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Η ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΛ. ΧΑΡΟΝΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΜΕΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

[Ιατρολογικά]

Γράφει ο Πάυλος Κ. Τούτουζας, Διευθυντής ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Το κορίτσι είναι παχύ

— Εσείς οι άνδρες να γίνετε και Κένταυροι, εμείς ας μείνουμε γυναίκες. Κένταυροι να είστε, επάνω άνθρωποι και από τη μέση και κάτω άλογα, να είστε ιππευτές αλόγων. Εμείς δεν είναι ανάγκη να γίνουμε και Αμαζόνες οι οποίες από μικρά κορίτσια με επιδέξιους σφίγγουν γερά το στήθος τους ώστε όταν ιππεύουν άλογο να ρίχνουν το τόξο χωρίς να εμποδίζουν οι μαζοί (μαστοί) τους...!

— Ασφαλώς κι εμείς δεν θέλουμε γυναίκα με δυο πλάτες κι ας είναι μανεκέν. Να είστε ωραίες με τα «όλα» σας, αλλά να μη σας χάνουμε προώρως από πάχος... Γνωρίζεις ότι η παχυσαρκία είναι μεγάλο πρόβλημα μετά την ηλικία των 50. Τώρα διαβάζω ότι το πάχος είναι επικίνδυνο και πριν την ηλικία των 50. Σε 102.400 γυναίκες νοσηλεύτριες οι ερευνητές σημείωσαν το βάρος τους όταν ήσαν 18 ετών και τις παρακολούθησαν μέχρι την ηλικία των 44 ετών. Στη χρονική αυτή περίοδο σημειώθηκαν 710 απώλειες, οι οποίες είχαν σχέση με την παχυσαρκία. Ιδεώδες είναι όταν ο δείκτης μάζας σώματος (ΔΜΣ) βρίσκεται γύρω στο 20. Ο ΔΜΣ βγαίνει με διαίρεση του βάρους του σώματος σε κιλά διά του ύψους σε μέτρα στο τετράγωνο. Έτσι, εάν το ύψος είναι 1,70 μέτρα στα 18 σου χρόνια, ο ΔΜΣ 20 αντιστοιχεί σε σωματικό βάρος 58 κιλά και τότε φθάνεις στην 5η δεκαετία χωρίς ιδιαίτερους κινδύνους. Όμως εάν ο ΔΜΣ είναι 25 σε ύψος 1.70, όπερ σημαίνει βάρος 72 κιλά, παρατηρείται ότι ο κίνδυνος της αναχώρησης αυξάνεται σε ποσοστό 66%. Ακόμη μεγαλύτερη είναι η θνησιμότητα, σχεδόν τριπλάσια, στις παχύσαρκες γυναίκες που ζύγιζαν πάνω από 87 κιλά στην ηλικία των 18 ετών².

— Να μη γίνουμε Αμαζόνες χωρίς στήθος, αλλά όχι και να μην μπορούμε να ανεβούμε στο άλογο από το πάχος...

— Η αποφυγή του είναι φροντίδα των γονέων από την παιδική ηλικία. Να προσέχουν στο σχολείο και οι δάσκαλοι ώστε η ανάπτυξη να γίνεται με σωστή διατροφή. Οι ερευνητές σημείωσαν ακόμη ότι όσες είναι παχύσαρκες καννίζουν περισσότερο και έχουν αυξημένα ποσοστά αυτοχειρίας. Όμως με βάρος φυσιολογικό στην εφηβεία και σωματική άσκηση καθημερινή, η γυναίκα κερδίζει τη χαρά της ζωής με φυσιολογικές τιμές πιέσεως, χοληστερίνης και σακχάρου.

— Όσες δεν τα καταφέρνουν, οι παχιές, μπορεί να πάρουν φάρμακο για να αδυνατίσουν.

— Υπάρχουν φάρμακα να χάσεις βάρος. Άλλα δρουν στο έντερο και εμποδίζουν λίπη της τροφής να περάσουν στο αίμα, και άλλα επηρεάζουν ουσίες αίματος ως η σεροτονίνη και αδυνατίζουν. Όμως πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα φάρμακα αυτά έχουν δοκιμαστεί στον άνθρωπο για σχετικά μικρό διάστημα, περίπου ένα έτος, και για το λόγο αυτό συνιστάται να αποφεύγεται η λήψη τους επί σειρά ετών. Τελευταία δημοσιεύθηκε μελέτη για ένα εξ αυτών, τη σιμπουτραμίνη³. Σε 498 νέους ηλικίας 12-16 ετών με παχυσαρκία εντός δώδεκα μηνών η σιμπουτραμίνη ελάττωσε το βάρος κατά 5 κιλά. Επιπλέον στις εξετάσεις αίματος βελτίωσε τις τιμές των τριγλυκεριδίων, της καλής HDL χοληστερίνης και τους δείκτες που αφορούν την ινσουλίνη. Όμως είχε και παρενέργειες: Ξηρότητα του στόματος, πονοκεφάλους και γαστρεντερικές διαταραχές.

— «...Κι αμέσως στα καλότροχα τ' αμάξια στη γη της Τροίας / ζέψαν τις μούλες κι ο λαός απάνω ανέβαινε όλος, / γυναίκες κι υριοπόδαρες ανάμεσα παρθένες / και πλάι χώρα πήγαιναν οι κόρες του Πριάμου...» Πήγαιναν στο γάμο του Έκτορα και της μαυρομάτας Ανδρομάχης. Όλες με φυσιολογικό δείκτη μάζας σώματος στα 20-21...

1. Σιατόπουλου Δ., Ομήρου Ιλιάδα.
2. VanDan R. M. και Συνεργάτες: The relationship between overweight in adolescence in premature deaths in women. *Annals of Internal Medicine* 2006; 145:91-97.
3. Berkowitch R. L. και Συνεργάτες: Effects of sibutramine treatment in obese adolescents. A randomized trial. *Annals of Internal Medicine* 2006; 145:81-90.

Μία ευχάριστη έκπληξη περίμενε τους 1.000 και πλέον καλεσμένους στην ετήσια χοροεσπερίδα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΑΣ (ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.) στις πολυτελείς αίθουσες του ξενοδοχείου Intercontinental.

Στη θέση των καλεσμένων εκτός από το έντυπο με τις δραστηριότητες και τους στόχους του ιδρύματος και τον τόμο του 2006 του περιοδικού «Ρυθμοί της καρδιάς» που εκδίδει το Ίδρυμα, υπήρχε και το νέο βιβλίο του συνεργάτη της εφημερίδας μας και διευθυντή του Ιδρύματος καθηγητή Παύλου Τούτουζα «Τα Χτυποκάρδια» από τις Εκδόσεις Κάκτος. Ένα βιβλίο με νέες, έγκυρες πληροφορίες και με εύληπτες εφαρμόσιμες συμβουλές για την κατάκτηση της καλής υγείας και της καλής ζωής. Από το νέο του βιβλίο είναι η δημοσίευσή.

[Εκπαίδευση]

Ο πρόεδρος του Συλλόγου κος Απόστολος Ζαφειρόπουλος και το μέλος της εκλεκτικής επιτροπής του Συλλόγου των Αγχιαλιτών κος Χρήστος Τριαντόπουλος επιδίδουν τα βραβεία στην υποδιευθύντρια του Γυμνασίου κα Νίτσα Καρνομπούλου κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικής επίσκεψης του Γυμνασίου στη Βουλή των Ελλήνων.

Το πρώτο βραβείο (400 ευρώ) εδόθη στην ομάδα εργασίας του DVD που απαρτίζεται από τον μαθητή Μετζαφό Παντελή και τις μαθήτριες: Γαλατσίδα Χριστίνα, Κανταράκη Χριστίνα, Καραθάνου Ανδρονίκη, Κουτρουμάνου Μαρία, Μακρυγιάννη Αγγελική, Μοσχοβίτη Νικολέτα, Νάση Ιωάννα.

Το δεύτερο βραβείο (100 ευρώ) εδόθη στη μαθήτριά Ματζίκου Μαρία.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Δραστηριότητες των μαθητών του Γυμνασίου της Νέας Αγχιάλου

Κατά το σχολικό έτος 2006-2007, ομάδες μαθητών του σχολείου μας με την επίβλεψη υπεύθυνων καθηγητών υλοποιούν τα εξής προγράμματα:

Περιβαλλοντικά:

1. «Τα βότανα του τόπου μου». Η ομάδα των μαθητών θα κάνει μια έρευνα σχετικά με τα βότανα που υπάρχουν στην περιοχή και τις ιδιότητές τους.

2. «Ιστορίες για λύκους και αρκούδες: Υιοθετώντας την άγρια φύση».

Η αντίστοιχη ομάδα μαθητών ερευνά τα άγρια ζώα της ελληνικής υπαίθρου που απειλούνται από εξαφάνιση.

Πολιτιστικά:

1. Θεατρική ομάδα. Η ομάδα των μαθητών ετοιμάζει μια θεατρική παράσταση με τίτλο «Περπατώ

εις το δάσος».

2. «Μουσικό ραντεβού των μεγάλων Ελλήνων Δημιουργών με μικρούς ερασιτέχνες μαθητές».

Σε συνεργασία με το 1ο Γυμνάσιο Αλμυρού δημιουργήθηκε ορχήστρα και χορωδία από μαθητές με σκοπό να γνωρίσουν τους μεγάλους Έλληνες δημιουργούς και να παρουσιάσουν έργα τους.

Αγωνία Υγείας:

1. «Παραδοσιακοί χοροί και ψυχική υγεία».

Οι μαθητές και οι μαθήτριες θα γνωρίζουν τη μουσική παράδοση και τα χορευτικά βήματα των παραδοσιακών χορών κερδίζοντας παράλληλα την ευεργετική επίδραση και την κοινωνικοποίηση που θα προκύψει από τη δραστηριότητα αυτή.

Η Διευθύντρια Πορφυρίου Σταυρούλα

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κύριοι, Διαβάζοντας την απονομή βραβείου του Συλλόγου σας, η οποία δημοσιεύτηκε στο φύλλο της εφημερίδας «Νέα Αγχιάλος», με κωδικό έκδοσης 1156, έχω την πληροφορία ότι η προκήρυξη αφορούσε «ατομική έκθεση» ιδεών για την ιστορία της Παλαιάς και Νέας Αγχιάλου και όχι συλλογική εργασία και με DVD.

Κατά τη γνώμη μου, η απόφασή σας αδικεί την ατομική προσπάθεια της Μαρίας Ματζίκου, η οποία μόνη της με οδηγό τη βιβλιογραφία και την πένα της προσπάθησε να αναπτύξει το θέμα όσο καλύτερα μπορούσε. Η εν λόγω μαθήτριά αισθάνεται πικρία και απογοήτευση για την απόφασή σας, έστω κι αν βραβεύτηκε με το δεύτερο βραβείο.

Με εκτίμηση
Η θεία της Μαρίας
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΤΕΡΕΚΑ

Αγαπητή κα Στερέκα, Προς αποφυγή κάθε είδους παρεξηγήσεως σας ενημερώνουμε ότι οι διευθύνσεις των σχολείων αφέθηκαν ελεύθερες και για το είδος και για την ομαδικότητα ή ατομικότητα των συμμετοχών.

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΜΝΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ - ΣΟΦΙΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΥΜΝΩΝ ΣΑΣ ΠΡΟΚΛΕΙΕΙ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΡΓΥΡΙΟΥ

ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΣΤΙΣ 20:30
ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΜΝΩΝ - ΣΟΦΙΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ
(Λεωκάρδου 120 & Φιλεέρου, τηλ. 210 9537314)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΕΣ
ΕΥΣΩΦΗΣ ΦΑΝΔΙΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΛΥΜΝΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΑΣΚΟΝΙΔΗΣ

ΓΥΜΝΟΘΑΛΑΣΣΕΣ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ : 16 ΕΩΣ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΩΡΕΣ ΛΕΠΟΜΥΘΙΑΣ : ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 10:00 - 14:00
ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ & 19:00 - 21:00 ΕΙΣΕΙΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙΣ - ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΕΙΣ - ΜΗΔΕΝΙΣΕΙΣ

[Κοινωνικά]

Από τον δάσκαλο ΚΩΝ. ΒΡΑΧΝΙΑ
Επίτιμος Πρόεδρος Γλωσσικού Ομίλου Βόλου

Οι Έλληνες μπόρεσαν να διατηρηθούν στην ζωή, διότι αγάπησαν την πατρίδα τους και κάθε δημιουργήμα της, το οποίον ανέβλυσε από τους αστείρευτους κρουνούς της δημιουργικής τους έμπνευσης. Μάλιστα για να διατηρήσουν το εθνικό τους πρόσωπο κατέβαλαν κατά καιρούς βαρύτατο τίμημα θυσιών και αίματος, προσθέτοντας έτσι και νέα αίγλη στην εύκλεια της αιώνιας πατρίδας μας...

Μεγάλο σεβασμό και αγάπη έδειχναν οι πρόγονοί μας και προς την γλώσσα μας, το «φίλτατον φώνημα», κατά τον Φιλοκτήτη. Γι' αυτό, όπως γράφει η γνωστή διανοούμενη κ. Άννα Ευσταθίου - Τζιροπούλου μέχρι τους βυζαντινούς χρόνους «δεν υπάρχει στην ελληνική γλώσσα η λέξις "αρνησίγλωσσος", ενώ υπάρχουν οι όροι αρνησίπατρις, αρνησίθηρσκος, αρνησίθεος...».

Όμως στις τρεις τελευταίες δεκαετίες τα γλωσσικά μας πράγματα άλλαξαν άρδην. Στο διάστημα αυτό άρχισε ένας «χορός» καταργήσεων, απλουστεύσεων, προτροπών προς επιβολήν της φωνητικής γραφής, ακόμη και διαθέσεων αντικαταστάσεως του ελληνικού αλφαβήτου με το λατινικό, χωρίς να σκέπτονται κάποιοι, δήθεν προοδευτικοί, τις οδυνηρές συνέπειες της αγλωσσίας!

Έτσι λοιπόν καταργήθηκε η διδασκλία των Αρχαίων Ελληνικών από το πρωτότυπο στα Γυμνάσια, η απλή καθαρεύουσα, που είναι η γέφυρα της Αρχαίας με την Νεοελληνική, από όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσως, καταργήθηκε το πολυτονικό κατά τρόπον αιφνίδιο, αντιδημοκρατικό και βίαιο, καταργήθηκαν όλες οι κλίσεις των ονομάτων και... στριμώχθηκαν σε μία, καταργήθηκε η ιστορική ορθογραφία από τις εγκλίσεις των ρημάτων και διατηρήθηκε μόνο το «ει» (και το απαρέμφατον του παθητικού αορίστου π.χ. **ζω (ζήω-ζω) να ταυτισθεί με το ρ. ζέω (βράζω!), αφού το ζης έγινε ζείς! Όταν λοιπόν σήμερα γράφουμε ζει η φίλιά μας, εννοούμε στα γνήσια ελληνικά ότι η φίλιά μας ...βράζει! Και αυτό γίνεται, διότι η αγραματοσύνη μας ...κοχλάζει!** Αλλά και η κατάληξις «εως» των τριτοκλίτων ονομάτων ερρίφθη και αυτή εις το «πυρ το εξώτερον»! Σήμερα δεν θεωρείσαι «σύγχρονος», εάν ζητάς π.χ. πιστοποιητικό γεννήσεως και όχι «γέννησης», ούτε όταν λες το εργοστάσιον ζαχαρώς, αλλά ζάχαρης!... Εμείς οι Έλληνες καυχόμεθα ότι η

γλώσσα μας είναι η μόνη νοηματική γλώσσα στον κόσμο. Δηλαδή στην γλώσσα μας υπάρχει λογική εξάρτησις (αιτιώδης σχέσις) μεταξύ σημαίνοντος και σημαινομένου, ενώ οι άλλες είναι απλώς **σημειωματικές** γλώσσες, δηλαδή συμφωνήθηκε κάποτε το κάθε τι να ονομάζεται έτσι που ονομάζεται, χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος γι' αυτό... Για παράδειγμα: Στην γλώσσα μας η λέξις παλληκάρι π.χ. γράφεται με δύο λάμδα και ήτα, διότι προέρχεται από το αρχαίο επίθετο «πάλλαξ ή πάλληξ», που θα πει ο νέος που σφύζει από ζωή, ο εύρωστος, ενώ η λέξις παλικάρι, όπως την επιβάλλουν σήμερα κάποιοι αυτοχειροτόνητοι «γλωσσοποιοί» δεν θα πει τίποτε.

Επίσης η λέξις «μαντήλι» προέρχεται από την καθαρευουσιάνικη λέξι «μανδήλιον» (κάλυμμα ης κεφαλής των γυναικών), ενώ το μαντίλι με γιώτα δεν έχει ετυμολογική ρίζα, συνεπώς στην γλώσσα μας υποβιβάζεται συνεχώς. Γίνεται και αυτή σημειωματική! Καταστρέφεται η ιδιαιτερότητά της, η αίγλη της και το μεγαλείο της...

Αλλά ο κατήφορος των «απλουστεύσεων» είναι τόσο ταχύς και άκριτος, που σε κάποια χρόνια η γλώσσα μας δεν θα φαίνεται ότι με την αρχαία ελληνική αποτελούν μία ενιαία γλώσσα! Βλέπετε ότι έχουμε και τα Μ.Μ.Ε που διαδίδουν την γλωσσοπενία και αγλωσσία ταχύτατα και προς κάθε κατεύθυνση. Γι' αυτό τα εκάστοτε νέα γλωσσικά νεοπλάσματα στην πατρίδα μας γνωρίζουν μέρες δόξας! Έτσι παρατηρούμε να γράφουν κάποιοι τα κύρια ονόματα χωρίς κεφαλαία και χωρίς τόνους. Το τροπικό επίρρημα «απλώς» (μόνο) έγινε «απλά» (με απλό τρόπο), που δεν σημαίνουν βεβαίως το ίδιο πράγμα, όπως δεν έχουν την ίδια σημασία το «άμεσα» με το «αμέσως». Δεν αποκλείεται αργότερα να μας πούνε ότι το ακριβώς πρέπει να το λέμε «ακριβά», το σαφώς «σαφά», χώρια που από πολλά ονόματα κόβουν το τελικό σίγμα και τα παραμορφώνουν αυθαιρέτως, όπως: Η διεθνή (αντί διεθνής), η ελλιπή, η μονομερή και δεν συμμαζεύεται.

Οι προθέσεις, επίσης, ένα από τα δέκα μέρη του λόγου, έχουν και αυτές τεθεί υπό διωγμόν. Έτσι διαβάζουμε λέξεις «μοντέρνας» γραφής όπως: Εξαρχής, αφετέρου, αφότου, υπόψη... Άιντε να ψάξουν τώρα οι νέοι μας να... ανακαλύψουν αν υπάρχουν σ' αυτές προθέσεις, ποιες είναι και τι σημαίνουν. Η λεγομένη γλωσσική «πρόοδος» όμως στην πατρίδα μας δεν έχει σταματημό.

Γι' αυτό υιοθετούμε συνεχώς και περισσότερο ξενικές λέξεις, ενώ υπάρχουν οι αντίστοιχες ελληνικές. Έτσι ακούμε να λένε το «ίματζ» (εικόνα), το «εμπάργκο» (αποκλεισμός), ο «μάνατζερ» (διαχειριστής), η «ρεσεψιόν» (υποδοχή), την φάλαγγα κομβίο κ.λ.π. Και ενώ οι Ισπανοί πιέστηκαν από την Εν. Ευρώπη να καταργήσουν από την γραφή τους ένα σημαδάκι, την «τήλδε», αυτοί με την πρωτοπορεία της Ακαδημίας τους αντέδρασαν πεισιμόνως και δεν έκαναν καμιά αλλαγή στη γραφή τους. Το ίδιο συνέβη και στην Γαλλία, όταν κάποιοι επρότειναν ένα από τα τρία «πνεύματα» που χρησιμοποιούν να καταργηθεί. Εμείς έχουμε καταληφθεί από γλωσσική παραζάλη ή γλωσσικό Μιθριδατισμό και δεν αντιδρούμε συλλογικά και δραστηρικά, για τον χαλασμό που προκαλείται στην γλώσσα μας! Η ανευθυνότητά μας γράφει ιστορία, ιστορία παρακμής! Η διακεκριμένη Αμερικανίδα - Γλωσσολόγος και Ελληνίστρια κ. Μακ Ντόναλντ με τις μέχρι τώρα έρευνές της στην διαχρονική ελληνική γραμματεία βρήκε 6 εκατομμύρια ελληνικές λέξεις και 72 εκατομμύρια λεκτικούς τύπους! Από την λεξιπενία που μας μαστιάζει σήμερα φτάσανε στο σημείο «πολλοί νέοι μας να χρησιμοποιούν μόνο 150-200! Δηλαδή τους νέους μας με την γλωσσική μας απαίδευσία τους οδηγούμε στον «πολιτισμό» των Λατώνων, διότι, καθώς λέει και ο Πλάτων, «διάνοια και λόγος ταυτόν»! Αλλά η ασέβεια προς την γλώσσα μας έχει μεν αρχή, όχι όμως και τέλος! Σήμερα από «δημοκρατική» ευαισθησία ή «προοδευτικό» οίστρο τα έργα όλων των παλαιότερων δημιουργών μας τα παραλλάσσουμε αυθαίρετως γράφοντας τα στο μονοτονικό! Ρωτήσαμε εμείς οι δημοκράτες τον Κοραή, τον Παπαδιαμάντη, τον Γαζή, τον Παλαμά... αν θέλουν τα έργα τους να τα γράφουμε μονοτονικά; Ευτυχώς όμως που δεν ζούνε σήμερα, για να μην βλέπουν την ταφόπετρα που βάζουμε πάνω στην μητέρα γλώσσα μας. Εν αντιθέσει με τους Κινέζους και τους Ιάπωνες οι οποίοι διατηρούν όλη την συνθετότητα της γλώσσας τους, ενώ οι Εβραίοι επανέφεραν ως επίσημη γλώσσα τους τα αρχαία εβραϊκά. Κάποτε ο κ. Σημίτης είχε πει: Αυτή είναι η Ελλάδα, κύριοι. Αυτή δεν είναι η Ελλάδα, κύριε Σημίτη. Έτσι την κάτηνθησαν οι φαυλοκράτες, οι λαϊκιστές, οι δημαγωγοί και οι μη όντες «καθαυτοί Έλληνες» κατά τον Μακρυγιάννη...

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΕΝΟΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΥ ΓΑΜΟΥ

Γράφει ο Πρωτ. Ιερέας Γεώργιος Κουρκουβάτης

Ο γάμος είναι όπως σημειώνει ο Απόστολος Παύλος «μυστήριο μέγα». Ξεκινάει από την πρώτη στιγμή της γνωριμίας και προεκτείνεται στην αιωνιότητα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί νέοι κάνουν λόγο για παντοτινή και αιώνια αγάπη.

Για να είναι όμως ο γάμος ευτυχισμένος και η σχέση να είναι και να παραμένει καλή, πρέπει να εκπληρώνει ορισμένες βασικές προϋποθέσεις.

Αυτές οι προϋποθέσεις περιγράφονται πολύ χαρακτηριστικά στα τρία τροπάρια που ψάλλονται τη στιγμή που οι νεόνυμφοι μαζί με τον ιερέα «χορεύουν» γύρω από το τραπέζι του γάμου το χορό «του Ησαΐα» όπως λέγεται.

Το πρώτο τροπάριο αναφέρεται στο όραμα του Προφήτη Ησαΐα ο οποίος οκτώ αιώνες πριν από την γέννηση του Χριστού όταν φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, με το προφητικό του μάτι, είδε τη σύλληψη και τη γέννηση του Χριστού από την Παρθένο Μαρία, την Παναγία μας, τόσο πολύ χάρηκε που ώστε χόρευε από τη χαρά του «Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί και έτεκεν Υιόν τον Εμμανουήλ, Θεόν τε και άνθρωπον...».

Η πρώτη προϋπόθεση ενός ευτυχισμένου γάμου είναι η χαρά της σχέσης, η χαρά της αγάπης, η χαρά του έρωτα και της ηδονής, η οποία μόνο μέσα στο γάμο είναι ευλογημένη, η χαρά της οικογένειας και των παιδιών. Γι' αυτό λέγεται ότι ο γάμος και η οικογένεια είναι ο επίγειος παράδεισος της αγάπης και της ευτυχίας.

Δεύτερη προϋπόθεση για να είναι ευτυχισμένος ο γάμος είναι η πνευματική και ψυχική καλλιέργεια και ωριμότητα των συζύγων. Γι' αυτό ο πρώτος σκοπός του γάμου είναι η πνευματική τελείωση των συζύγων.

Αυτό το πνεύμα περιγράφεται με το δεύτερο τροπάριο που ψάλλεται «Άγιοι μάρτυρες οι καλώς αθλήσαντες και στεφανωθέντες...». Ο γάμος δηλαδή, είναι στάδιο πνευματικής άθλησης και αγώνα.

Η συμβίωση και η αληθινή αγάπη προϋποθέτει την ύπαρξη πολλών αρετών. Χρειάζεται η αμοιβαία εμπιστοσύνη, η αμοιβαία κατανόηση η συγχωρητικότητα και κυρίως η αληθινή ταπεινώση, γιατί αν δεν υπάρχει ταπεινώση, καιροφυλαχτεί ο εγωισμός, ο οποίος σαν το σαράκι κατατρώγει και καταστρέφει όλο το οικοδόμημα του γάμου. Ο καθένας μέσα στο γάμο οφείλει να γνωρίζει ότι ο διπλανός του, ο σύζυγος, η σύζυγος δεν είναι τέλειος σε όλα, αλλά ένας αδύναμος αμαρτωλός άνθρωπος, με τα ελαττώματά του, τις αδυναμίες του τα πάθη του, με τις ατέλειες της αμαρτωλής ανθρωπίνης φύσης και χρειάζεται τη βοήθεια του άλλου, να τον στηρίζει στις δύσκολες ώρες, να τον ενθαρρύνει, να του μιλήσει και να του φερθεί με ευγένεια και καλοσύνη. Ο γάμος είναι ιερή και σοβαρή σχέση και δεν επιτρέπεται ούτε γι' αστείο να προσβάλει ο ένας τον άλλον, γιατί τότε ο γάμος πληγώνεται και τραυματίζεται πολλές φορές θανάσιμα και μπορεί να πεθάνει και να μετατραπεί από παράδεισο σε κόλαση. Και η τρίτη προϋπόθεση που χρειάζεται είναι η παρουσία και η βοήθεια του Χριστού. Σ' αυτό αναφέρεται και το τρίτο τροπάριο «Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, Αποστόλων καύχημα, μαρτύρων αγαλίαμα».

Ό,τι καλό γίνεται μέσα στο γάμο και στην οικογένεια το δίνει ο Χριστός, ο άνθρωπος κάνει μόνο την προσπάθεια. Τα αποτελέσματα τα φέρνει ο Χριστός. Εκείνος είναι ο «ακρογωνιαίος λίθος», ο θεμελιωτής του γάμου και της οικογένειας. Αυτός θα ευλογήσει, θα τιμήσει και θα δοξάσει στους συζύγους για να έχουν πρόοδο και προκοπή. Απ' Αυτόν αρχίζουν και σ' Αυτόν καταλήγουν τα πάντα.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ

Αρχαιρεσίες έγιναν για την ανάδειξη νέων Δ.Σ. τόσο του Συλλόγου Γυναϊκών (28/1/2007) όσο και του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Ν. Αγχιάλου. Ευχόμεστε στους νεοεκλεγέντες καλή δύναμη στο έργο τους.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Κατά την καταμέτρηση των ψήφων βρέθηκαν 2 άκυρα ψηφοδέλτια και εκλέγονται:

Για το Δ.Σ.

1. Σκούμα Αποστολοπούλου Ολυμπία με 98 σταυρούς
2. Μπογιατζή Παπαγεωργίου Στέλλα με 92 σταυρούς
3. Μαυροειδή Σηψή Ουρανία με 89 σταυρούς
4. Φλαμουρίδου Παπάτζελο Δέσποινα με 83 σταυρούς
5. Δάινα Ελένη με 78 σταυρούς
6. Φιλίππιδη Ζέφη με 72 σταυρούς
7. Μαλισιώτη Κατερίνα με 67 σταυρούς

Για την Ε.Ε.

1. Καρανικόλα Χριστίνα με 116 σταυρούς
2. Καραπατάκη Φρόσω με 86 σταυρούς
3. Σελάμη Μαργαρίτα με 49 σταυρούς

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Μετά τις αρχαιρεσίες που έγιναν συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Διοικητικό Συμβούλιο (Δ. Σ.) του συλλόγου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΣΤΑΝΤΖΟΥΡΗΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΤΑΒΕΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΒΑΛΑΜΟΥΤΗ ΜΑΡΙΑ

ΑΝΑΠΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΑΣΔΕΡΑΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ

ΤΑΜΙΑΣ: ΚΡΥΩΝΑ ΛΕΝΑ

ΜΕΛΟΣ: ΜΟΣΔΡΟΜΟΣ ΑΡΗΣ

ΜΕΛΟΣ: ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

«Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΠΟΜΟΡΙΕ»

Ο Σύλλογος φέτος κλείνει 15 χρόνια από την ίδρυσή του γι' αυτό στις 26 & 27 Μαΐου 2007 θα προβεί σε εκδηλώσεις. Ο Σύλλογος της Αθήνας του εύχεται καλό και παραγωγικό έργο. Όσοι επιθυμούν να παρευρεθούν στις εκδηλώσεις να τηλεφωνήσουν έγκαιρα στο τηλέφωνο 210 8819338 υπεύθυνη κα Ανεσιτιάδου Γεωργιάνα μήπως διοργανώσουμε εκδρομή.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Γράφει ο Κυριάκος Γιαλέρνιος

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση του συλλόγου μας και δόθηκε η ευκαιρία να ανταμώσουμε όλοι μαζί και να διασκεδάσουμε παρέα.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 14 Ιανουαρίου στην οικογενειακή ταβέρνα «Αφροδίτη» στην Παιανία. Την προσέλευση του κόσμου διευκόλυνε ο για πρώτη φορά, εδώ και αρκετά χρόνια, καλός καιρός που επικρατούσε εκείνη την ημέρα επιτρέποντας και παρακινώντας αρκετούς να συνδυάσουν τη παρουσία τους στην εκδήλωση με μια μικρή απόδραση από το κέντρο της πόλης.

Η εκδήλωση ξεκίνησε λίγο μετά τις 12 το μεσημέρι με το καλωσόρισμα του προέδρου του Δ.Σ. του συλλόγου μας και Αποστόλη Ζαφειρόπουλου ο οποίος μετέφερε τις ευχές του και τις ευχές όλου του Δ.Σ. για τον καινούριο χρόνο.

Κατόπιν το λόγο πήρε ο γραμματέας του συλλόγου ο οποίος μετά και τις δικές του ευχές έκανε μια σύντομη αναφορά στο έργο του συλλόγου για το 2006, ευχαρίστησε όσους βοήθησαν το έργο του και έδωσε το στίγμα για τις δραστηριότητες που πρόκειται να γίνουν στο τρέχον έτος.

Στη συνέχεια χαιρετισμούς απήθυναν ο αντιπρόεδρος του Οργανισμού Λιμένος Πειραιά, πολίτευτής της Νέας Δημοκρατίας και τέως βουλευτής Μαγνησίας κος Χρήστος Αντωνίου ο οποίος δήλωσε την αγάπη του για την Νέα Αγχιάλο, ενώ τον χαιρετισμό της βουλευτού του ΠΑΣΟΚ κας Ροδούλας Ζήση μετέφερε η εκπρόσωπος της κα Πέπη Καταρτζή. Τέλος χαιρετισμό απήθυνε ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Σταδίου, νομαρχιακός σύμβουλος Ανατ. Αττικής και φίλος της Αγχιάλου κος Κώστας Πολυχρονίου. Επιστολές ευχητήριες απέστειλαν όλοι οι βουλευτές του νομού μας μιάς και η υποχρέωση τους να βρίσκονται στην πατρίδα μας τους κράτησε μακριά από την Αθήνα εκείνη την ημέρα.

Εκτός από τους προαναφερθέντες την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο συμπατριώτης μας και μεγάλος αρωγός του συλλόγου και του τόπου μας κος Παρασκευας Δράγνης, ο κος Κώστας Γανωτής, ο Δ/ΝΤΗΣ της οφθαλμολογικής κλινικής του Ευαγγελισμού κος

Εμμανουήλ Μπελεγρίνης, ο Δ/ΝΩΝ σύμβουλος της Ολυμπιακής Αεροπορίας κος Πασχαλούδης και πολλοί άλλοι.

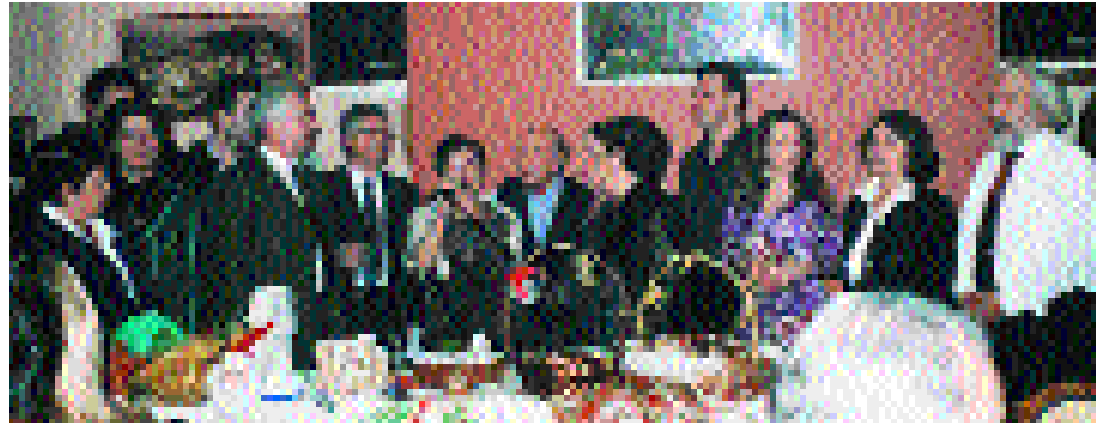
Μετά την κοπή της Πίτας η υπότροφος του ΥΠΕΞ από την Παλιά Αγχιάλο διδα Βάνια Προδρόμοβα διάβασε χαιρετισμό της προέδρου του Δ.Σ. του Βουλγαρο-Ελληνικού συλλόγου «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ-ΠΟΜΟΡΙΕ» κας Στέφκα Αλίκωβα.

Κατόπιν ξεκίνησε το γλέντι το οποίο κράτησε την πίστα γεμάτη μέχρι αργά το απόγευμα, με την ορχήστρα του καταστήματος να παίζει δημοτικά και λαϊκά τραγούδια και τον κόσμο να χορεύει.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για την προσφορά τους τους κυρίους: Χρήστο Αντωνίου και Πελεγρίνη για τη δωρεά τους προς το σύλλογο 200 ευρώ έκαστος, επίσης την αντιπρόεδρο του Δ.Σ. κα Σοφία Ξηναβελώνη γιατί προσέφερε το φλουρί καθώς και το σύζυγο της κο Τάσο Ξηναβελώνη για την προσφορά του δεύτερου λαχνού ο οποίος ήταν δωροεπιταγή αξίας 500 ευρώ από το εργοστάσιο επίπλων που διατηρεί στους Αγίους Αναργύρους. Ιδιαίτερες ευχαριστίες θα θέλαμε να δώσουμε και στον τηλεοπτικό σταθμό «ASTRA», τον δημοσιογραφο κο Τυμπλαλέξη και το συνεργείο του σταθμού για την κάλυψη και τη προβολή της εκδήλωσης μας. Επίσης, στην κα Γεωργιάνα Αναστιάδου για τα ωραία Γιομόσια και την κα Χρυσούλα Τοπούρη για την ασημένια κορνίζα.

Κατα την κοπή της πίτας τυχερός της χρονιάς αναδείχθηκε ο κος Σταύρος Μαλλιάρος. Κέρδισε μια χειροποίητη χρυσή πεταλούδα της Νικολέτας Τσιάμα. Δεύτερος τυχερός ήταν ο Λ. Κολώνης πρώην αντιπρόεδρος του Συλλόγου ο οποίος έλαβε την δωροεπιταγή των 500 ευρώ και τέλος η Μαρία Πασχαλούδη πήρε το τρίτο δώρο ένα υπέροχο ασημικό (κορνίζα), δώρο της Χρυσούλας Τοπούρη. Και του χρόνου...

Τέλος, τις μεγαλύτερες ευχαριστίες μας θα θέλαμε να δώσουμε σε όλους αυτούς που παρεβρέθησαν στην εκδήλωση αυτή στηρίζοντας ηθικά και υλικά το σύλλογο με τη παρουσία τους. Καλή Αντάμωση και του χρόνου να είμαστε καλά.

Το διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αγχιαλιτών ευχαριστεί τη Δ/ση του κέντρου «Αφροδίτη» κον Παναγιώτη Ντουμαζά και το προσωπικό για την άσφογη εξυπηρέτησης.

Μαγειρέματα

από την Γεωργιάνα
Ανεστιάδου

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΕΣ

α) Φασολάκια χάντρες με Σέσκουλα
β) Μπουμπάρι της θείας Πιπίτσας
Μπουφίδου για το Πάσχα.

Στη σημερινή στήλη θα σας γράψω μια συνταγή πολλή γευστική για τις μέρες της σαρακοστής αλλά συγχρόνως θα φιλοξενήσω και μία συνταγή μιας εξαιρετικής μαγειρίσας της Πιπίτσας Μπουφίδου του Γεωργίου η οποία μας γράφει για το Μπουμπάρι,

φαγητό που παρασκευάζεται την ημέρα του Αγίου Βλασίου ειδικά αλλά τρώγεται και κάθε επίσημη γιορτή. Κρατήστε την λοιπόν για το Πάσχα. Η θεία Πιπίτσα μου υποσχέθηκε να προικίσει τη στήλη μας με συνταγές πατροπαράδοτες από τα μέρη της Παλαιάς Αγχιάλου τις οποίες έμαθε από την πεθερά της Σοφία Μπουφίδου. Έχουν λοιπόν σειρά η Καπούσκα, και η Χοχλοβούκα

ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ ΧΑΝΔΡΕΣ ΜΕ ΣΕΣΚΟΥΛΑ

ΥΛΙΚΑ

1 φάκελο κατεψυγμένα φασόλια χάντρες
½ κιλό σέσκουλα καλά πλυμένα και ψιλοκομμένα
1 χοντρό καρότο και 3-4 φύλλα σέλινο

1 πιπεριά κόκκινη Φλωρίνης και 1 πράσινη
1 κουτί τοματάκια ψιλοκομμένα αλάτι
πιπέρι 3 κουταλιές σούπας kets up
1 φλιτζάνι λάδι, 2 σκελίδες σκόρδο και
1 μεγάλο κρεμμύδι.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Σε μια καθαρόλα σοτάρω στο λάδι το κρεμμύδι, το ψιλοκομμένο σκόρδο τις πιπεριές, το καρότο και το σέλινο. Αφού ροδίσουν λίγο ρίχνω και τα φασόλια τα γυρίζω λίγο και τα σβήνω με την τομάτα. Τα μαγειρεύω ½ ώρα και ρίχνω το σέσκουλο με λίγο νερό. Τα μαγειρεύω άλλα 20 λεπτά αλατοπιπερώνω και προς το τέλος ρίχνω στη μύτη του κουταλιού ελάχιστη ζάχαρη. Καλή όρεξη! Αν θέλετε μπορείτε να του προσθέσετε λίγες σουπιές φιλέτα κατεψυγμένες αφού πρώτα τις σοτάρετε σε λάδι.

ΤΟ ΜΠΟΥΜΠΑΡΙ

ΥΛΙΚΑ

1 έντερο από αρνί η κατσίκι., 1 κιλό εντόσθια αρνίσια σοταρισμένα με φρέσκα και ξερά κρεμμυδάκια, προσθέστε αλάτι μπόλικο φρεσκοκομμένο πιπέρι μπαχάρι αρκετό και γεμίστε το έντερο με την βοήθεια ενός μεγάλου χωνιού. Μετά από κάθε κουταλιά γέμιση ρίχνουμε λίγο χλιαρό νερό για να βοηθήσουμε στο γέμισμα αλλά και το ψήσιμο του Μπουμπαραίου. Όταν το τελειώσουμε το κουλουριάζουμε σε ένα ταψί και το περιχύνουμε με βούτυρο. Στα ενδιάμεσα σφηνώνουμε μικρές πατατούλες. Ψήνεται στο φούρνο στους 180° βαθμούς για 50 λεπτά ανάλογα το φούρνο σας. Σ' ευχαριστούμε Θεία Πιπίτσα, περιμένουμε κι άλλες συνταγές σου.

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ!